

Вівторок 15 травня 2018 року
№34 (16 429) Ціна 4 грн

WWW.VOLYN.COM.UA

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ Ідея для ініціативних

Фото з архіву Миколи ГАВРИЛЮКА.

Молодий господар має подарунок від «Западенських теплиць» і «Волинь-нової».

«УКРАЇНА МОЖЕ БУТИ ФУНДУКОВОЮ КОМОРОЮ ЄВРОПИ»

Микола Гаврилюк із Пісків Горохівського району почав закладати сад окультуреної ліщини, а за одну з найкращих розповідей про своє захоплення одержав приз від компанії «Западенські теплиці» та газети «Волинь-нова»

с. 8-9 »

Читайте нас тричі на тиждень!

ВІВТОРОК —
«Волинь-нова»
(16 сторінок);

ЧЕТВЕР —
«Волинь-нова»
(24 сторінки);

П'ЯТНИЦЯ —
«Цікава газета
на вихідні» (16 сторінок).

А на сайті — volyn.com.ua — цілодобово!

■ Болить!

Фото 112.ua.

Нововолинськ попрощався з Героєм

Недільного дня навіть небо заплакало рясним дощем, проводжаючи в останню земну дорогу ще одного захисника України — Олега Пушкарку (на фото)

Роксолана ВІШНЕВИЧ

Як ми вже повідомляли, військовослужбовця 9-ї роти 3-го батальйону 14-ї окремої механізованої бригади ворожка куля наздогнала удосвіта 9 травня. А через три дні Волинь на знак пошани до загиблого навколошки зустрічала його на рідній землі. Дорогою додому зробили невеличкі зупинки на в'їзді у Волинську область, у центрі Луцька (блія готелю «Україна») і поблизу міськради у Володимири-Волинському, де відбулися короткі молитви за упокій. Під вигуки «Герої не вмирають!» ав-

« **Олег Пушкарук, батько трьох дітей, мужній воїн і великий патріот своєї Батьківщини, похований з усіма військовими почестями.** »

томобіль з тілом воїна вирушив у шахтарське місто.

Прощання з Героєм розпочалося біля його будинку. Сюди прийшли родичі, колеги, однopolчани, представники влади та небайдужі земляки. На майдані Незалежності, куди друзі на руках доставили труну із загиблим, благочинний Нововолинської округи, митрофорний протоієрей Стефан Фульмес у присутності сотень містян, які не стримували сліз, відправив молитву в пам'ять полеглого бійця. Про те, що Олег Пушкарук був надійним і сміливим у боях, про те, що він із честю виконав свій чоловічий та громадянський обов'язок, згадав у своєму виступі бойовий товариш з Іваничів Віктор Вілентко. Похоронна процесія рушила у Свято-Духівський храм, де єпископ Володимир-Волинський і Турійський Матфей спільно з місцевим духовенством звершив чин погребіння. Олег Пушкарук, батько трьох дітей, мужній воїн і великий патріот своєї Батьківщини, знайшов останній спочинок на міському кладовищі. Його поховали з усіма військовими почестями. ■

Фото Алії ЛІСОВОЇ.

Так зустрічали загиблого бійця при в'їзді у шахтарське містечко.

Цифри i Факти

Волинь

● 2 золоті та 2 бронзові медалі завоювали на національному відборі «Ігор нескорених» волинські спортсмени. Перші місця здобули Майя Москвич та В'ячеслав Оксентюк, а Богдан Хомик і Руслан Уніфортович стали третими у своїх видах спорту. Вручав нагороду тим, хто пройшов війну і вже по праву носить звання «нескорених», Президент Петро Порошенко.

● Депутат Луцької міської ради Аркадій Соломатін розповів, що міг убити Олега Ляшка в 2014 році, та шкодує, що не зробив цього. Про це обранець написав на своїй сторінці у «Фейсбуці». За словами політика, він вирішив іти у міську раду з «ляшківцями» через те, що з трьох політсил, які йому пропонували це, тільки радикали не наполягали на обов'язковому членстві в партії.

● У Ківерцях школярам роздавали прапори із зображенням країни-окупанта. Отримали карту Росії з п'ятикутними зірками учні школи №4 під час урочистостей із нагоди Дня Перемоги.

● Град розміром із вишню випав у Любешові 9 травня. Негода розпочалася близько третьої години, а коли вже, здавалося, перегриміло і грозова хмара посунулася далі, раптом зірвався вітер і обрушилася потужна злива. Градом сипало хвилин із десять.

● На Волині втринадцяте проїшла військово-патріотична гра «Звитяга». Цьогоріч теренівка відбувалася із 5 по 8 травня на місцях боїв Української повстанської армії, поблизу села Берестяне Ківерцівського району. Її учасниками стали близько 350 осіб із 20 областей України, серед яких, зокрема, делегації з Донеччини, Луганщини та Білорусі.

● Весільний фестиваль влаштують 2 червня на стадіоні у селищі Голоби Ковельського району. Гостей очікують театралізовані презентації весільних традицій від 12 громад області, страви автентичної весільної кухні, встановлення рекорду із кількості весільних традицій на одній сцені. А от для входу на захід потрібен дрес-код – вишиванки.

● Пасажири зі Львова до Луцька рейковим автобусом Львів – Ківерці їздять без світла і туалету, а волинянин Борис Орест опублікував фото, на якому видно, що несправний поїзд тягне локомотив. В Укрзалізниці запевняють, що це явище – тимчасове. Через тиждень ситуацію виправлють, як тільки з ремонту повернеться поїзд Здолбунів – Холм. Саме через це запізничники змушені були туди віддати одновагонний рухомий склад. ■

■ Духовність

Предстоятель УПЦ КП разом із представниками влади під час покладання квітів до стели пам'яті Героїв АТО.

Патріарх ФІЛАРЕТ: «Ми прагнемо, щоб Українська церква була єдиною, міцною основою нашої Української держави»

– Любити треба кожну людину, в тому числі і ворога, але зло і гріх слід ненавидіти. Не ми прийшли в Росію убивати росіян, а Путін прислав своїх людей убивати українців. Як повинен вести себе християнин? Віддати своє життя і захистити близького. Ось ми покладали квіти до портретів тих, хто поліг. Правильно вони зробили, і тому ми маємо незалежну державу, а спекулювати християнською любов'ю не треба, – так сказав предстоятель УПЦ КП під час прес-конференції у стінах Володимир-Волинської міської ради, відповідаючи на запитання, як чинити тим, хто бере участь у військових діях на Сході, як виконати заповідь про любов до ворогів

Алла ЛІСОВА

Патріарх Філарет розповів про свій візит до Європейського парламенту на запрошення Європейської народної партії. Мав на меті просити підтримки і для нашої країни, щоб Українська церкваскоріше отримала автокефалію; і для Вселенського Патріарха, адже зараз на нього чиниться значний тиск із боку Москви, тож віряни моляться, щоб він витримав це.

— Віримо, що наша молитва буде недаремною. Це – перше. А друге: обставини, в яких опинився сьогодні Патріарх Варфоломій, примушують його зробити вибір. Тому ми переконані, що документ про автокефалію Української православної церкви буде. Голова Європейської народної партії підготував лист, представник поїде у Стамбул, зустрінеться з Патріархом і вручить йому це звернення.

Святійший розповів про зустріч з генеральним секретарем Європейської конференції церков, яка готова прийняти нашу Церкву до свого складу, коли отримаємо Томос, та з секретарем Римо-католицької конференції Європи.

— Як бачите, ми шукаємо підтримки, і з нами готові спілкуватися, особливо тепер, коли на Сході триває війна, від закінчення якої залежить і майбутнє континенту. Європейці це знають і підтримують Україну, – підкresлив Філарет.

Він повідомив, що Греко-католицька церква, римо-католицькі єпископи Української

їні й навіть протестанти – за об'єднання. Коли запитали Святійшого, як прості люди можуть посприяти створенню єдиної Церкви, він відповів:

— Коли наша Церква буде визнаною, вони можуть просто приєднуватися. У своїх парафіях збиратися і визна-

Ми не хочемо насильно об'єднувати всіх православних, бо це буде Церква, в якій точитиметься боротьба всередині.

чатися: до якої Церкви вони належать. Якщо до української, то повинні приєднатися до нас, якщо до російської – можуть належати до неї. Ми не хочемо насильно об'єднувати всіх православних, бо це буде Церква, в якій точитиметься боротьба всередині. Ми хочемо, щоб Українська церква була єдиною, міцною основою нашої Української держави, щоб в Українській церкві об'єднання відбувалося в дусі християнської любові, бо вона єднає, а гріх роз'єднує. Ми маємо намір іти дорогою любові та вільно приймати владу Української церкви. Бо саме вона зможе згуртувати людей в одній державі і захистити від розбрата.

Журналістів цікавило, чому не прийшли на зустріч представники Української православної церкви Московського патріархату. Патріарх Філарет

висловив припущення, що, певно, не захотіли. Адже офіційно було оголошено про його приїзд. Так, наприклад, настоятель римо-католицького собору Іоакима та Анни ксьондз Лешек Кошляга був присутній. «Якщо захочуть – ми з радістю їх приймемо», – резюмував Патріарх.

Діалог у форматі запитань і відповідей тривав у доброзичливій, щирій атмосфері, навіть гости теми обговорювалися з позиції неконфліктності та виваженості.

— Чи зможуть служителі церкви МП, котрі допомагали бойовикам на Сході і далі це роблять, увійти у лоно автокефальної єдиної помісної церкви у разі її створення?

— Якщо ці священики допомагали агресору поневолювати Донбас, а потім прийдуть до нас, ми маємо знати, чи не кoili вони тяжких злочинів проти людей. Якщо ні – приймемо їх до себе. Якщо ж винні – їх судитиме держава, – зазначив Філарет.

На запитання щодо подальшої долі історичної пам'ятки – Успенського собору глава УПЦ КП висловився так:

— На чий землі він стоїть? На український? От вам і відповідь на ваше запитання.

До слова, за часового предстояльства Патріарх Філарет у другому побував у Володимир-Волинському. Святійший поділився своїми враженнями, зазначив, що його приемно вразили згуртованість вірян, які прийшли на богослужіння в собор Різдва Христового, а також оштатність і чистота княжого міста.

У соборі Різдва Христового він відправив святкову літургію, присвячену пам'яті одного з перших володимирських єпископів Стефана. Філарету співслужили 8 єпископів та благочинні Володимир-Волинської і Турійської єпархії. «Многая літа» на честь святійшого Патріарха та молитву «За Україну» дружно заспівали кілька сотень мирян, які прийшли послухати духовного пастыря нації і отримати від нього благословення. ■

Цифри i Факти

Рівне

● Герой наших публікацій Сергій Пандрак виборов бронзову медаль у плаванні під час фінального етапу відбору кандидатів до Національної команди, яка представлятиме Україну на світових «Іграх нескорених» в австралійському Сіднеї. За 15 місць у команді у Києві змагалося 175 ветеранів та військовослужбовців з усієї країни. Серед них – шестеро учасників із Рівненщини. Свою медаль військовослужбовець присвятив побратимам-айдарівцям.

● Унікальні квіти – реліктовий рододендрон, що належить до родини вересових, азалія pontійська – зацвіла на Поліссі. Серед лісу можна побачити незвичайне явище: на високих кущах, що подекуди навіть сягають людського

зросту, об'ємні жовтогарячі суцвіття. Та, попри їхню красу, вони можуть бути небезпечними – квіти п'янко пахнуть і одурманюють. Місцеві жителі цю дивовижну рослину називають «дряпоштаном».

● Огірки, помідори, цибулю, петрушку вирощують у теплиці Рівненської центральної міської лікарні, щоб урізноманітнити раціон пацієнтів. Своя городина економить медустанові кошти. Минулої осені з власного винограду варили компот для хворих. Також для пацієнтів заготовляють цвіли.

● У Катеринівській виправній колонії № 46 на Рівненщині через відсутність відповідної медтехніки не проводять для засуджених регулярних флюорографічних обстежень. А ще перевірка встановила, що тут зберігають ліки, термін придатності яких закінчився, невчасно знезаражують вироби медичного призначення. окрім цього, засуджені, які працюють у харчоблоці, не проходять медоглядів, а в автомобілях конвойної служби немає аптечок.

● 8,1 мільйона гривень виділила держава на реставрацію картини Івана Іжакевича «Голгофа», розміщеної на фасаді Георгіївської церкви в заповіднику «Поле Берестецької битви» в селі Пляшева. За оцінками художників, половина 100-літнього полотна вже повністю втрачена, а це близько 30 квадратних метрів. Зауважимо: роботи такого рівня виконують лише львівські та столичні фахівці. На час реставрації картину планують тимчасово розмістити в Дубенському замку, а на місці живопису митці радять створити його копію – мозаїку. Наразі надійшло тільки 100 тисяч гривень. ■

Доброго дня вам, люди!

Самі собі дизайнери

На Рівненщині в Сарненському районі є село Кричильськ. Якось під час редакційного відрядження натрапив там на цілу художню виставку

Олександр ДУРМАНЕНКО

Червоного бедрика під яскравим сонцем не помітити було важко. А ось на веселу компанію — рибку, слона, змійку та усміхнені личка — звернув увагу лише коли вийшов з автомобіля. Сам, не приховуючи усмішки, розглядав кумедні малюнки, аж тут підійшла їхня маленька авторка — 9-річна Ірина. Розповіла, що шматки каменю оздоблювали разом із сестрою Марією. Батьки саме облаштовували огорожу для квітів, а дівчата її «доопрацювали». «Мама малювати зовсім не вміє, а ми старалися», — з гордістю сказала мала. І зовсім не здивувався, коли для світлини з улюбленою фігуркою дівчинка взяла у руки бедрика.

Серед такого декору, створеного власноруч, приємно відпочивати.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

■ Знай наших!

Гран-прі всеукраїнського фестивалю та аж три призові місця!

фото з архіву театру «Відродження»

Переможці вшанували засновника театру Богдана Березу біля пам'ятної дошки в Луцьку.

На огляд журі та глядачам володимиричани представили уривки у сучасному форматі з п'ес «Наталка Полтавка» (головні ролі — Олена та Андрій Шарки), «За двома зайцями» (Олена Шарко та Анжела Потапова), «Давня казка» та монолог «Жінко, чого ви плачете?» у прочитанні Анжели Потапової, уривок із поеми «Відьма» та «Лист солдату» у виконанні Оксани Трикуш, «Не плачте, мамо!» та «Сам собі країна» (співала Яна Роман). «Прости, солдате» та «Псалми — розмова з Богом» читала під музику керівник театру Олена Шарко. Після «Розмови з Богом» у багатьох були слізози на очах і овації: «Браво!», тому найвищу

нагороду — гран-прі за керуванням колективом вручили Олені Шарко, а в номінаціях, яких налічувалось 18, перше місце за акторську майстерність отримала Анжела Потапова, друге з вокалу — Яна Роман, третє у номінації «Дебют» — Оксана Трикуш. Поверталися аматори з нагородами через Луцьк, тому зупинилися вшанувати свого засновника Богдана Березу біля пам'ятної дошки на стіні облмуздрамтеатру. А нещодавно «Відродження» запросили на фестиваль-конкурс

міжнародного рівня. Тож хай щастить талановитим і там!

Через тисячу років і ще
ми якось добредемо
з Тобою, мій Боже,
аж на самий край

того села,
до порога тієї забудої
хати,
де нас виглядають

іденно і нощно
довірливий вогник

з вікна

і мама моя невисипуща...

Від цієї поезії Віктора Кордуна «Псалми — розмова з Богом», що декламувала Олена Шарко, у слухачів і досі мурашки...

Висока свідомість чи вдалий маркетинговий хід?

Не можна сказати, що циганчата, які просять гроші, є невід'ємним атрибутом приміських поїздів на Волині. Зовсім ні. Але коли ромам трапляється іхати з додому чи додому, то вони не оминають нагоди підзаробити

Сергій НАУМУК

Після короткого вступу (або й без нього) тягуча пісня перекриває гамір та стукіт коліс, а потім вертки циганчата йдуть вагоном, простягаючи до кожного пасажира руку і якомога жалісніше заглядають в очі.

Так триває незмінно вже більше двох десятків років. Хоча репертуар вагонних співаків потрохи змінюється. Якщо у 1990-х вони надокучали заяловінням «Ветер с моря дул...», то пізніше стали з'являтися й українські пісні.

А нещодавно у виконанні циган довелося почути... гімн України. На станції Рожище у вагон зайдли роми і затягнули славень. Іноді не потрапляючи в мелодію, старанно виводили: «Ще нам, браття українці, усміхнеться доля...» Обстановка була неурочиста, і ніхто не вставав, але обличчя пасажирів світлі, і значно більше рук, аніж зазвичай, потяглося до гаманців. «Не можу не заплатити», — сказала пасажирка навпроти мене, а я подумав: зросла свідомість вагонних співаків, чи просто вони знайшли вдалий маркетинговий хід?

16 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.27, захід — 21.03, тривалість дня 15.36).

Місяць у Близнюках. 1–2 дні Місяця.

Іменинники: Мавра, Тимофій, Петро, Тодось, Феодосій, Павло.

17 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.26, захід — 21.05, тривалість дня 15.39).

Місяць у Близнюках. 2–3 дні Місяця.

Іменинники: Климент, Кирило, Микита, Никифор, Пелагія, Марія, Антон.

Te, що цінне для одного, не вписується в душі інших...

Сміття як сміття — непотріб, використаний і викинутий хлам, аж тут привернув здалеку увагу яскравою плямою. Підходжу біляжче — на купі зрізаних гілляк зачепилася картина: поважний лев під пальмами...

Вибляклив від сонця цар звірів виявився вишиитим на полотні. Ще помітна рівність хрестиків і переходи кольорів — старанна робота чиєсь бабусі чи мами... Колись була окрасою дому, гордістю господині. І серце чомусь стиснулося... Не знаю, хто викинув того лева, може, просто давно немає на світі тієї майстрині, може, її хату купили чужі люди й роблять ремонт, а їм та вишивка ні до чого? У моєї мамі в селі теж є подібна картина: сестриця Оленка і братик Іванко, що випив води з калюжі й перетворився на козлика. Вона мені завжди була трохи чимось більшим, ніж ілюстрація до казки. Її вишила старша мамина сестра, котра зараз волею обставин залишилася у відібраниому Криму. (Хто зна, чи побачимося колись?) І хоч та вишивана картина втратила свіжість кольорів, вона дорога як спогад. Та не осуджу того, хто викинув царя звірів: таке життя, що в ньому те, що цінне для одного, не вписується в інтер'єри й душі інших...

■ Прогноз погоди

Черемха цвіте — ХОЛОД несе

16 травня вшановують пам'ять мучеників Тимофія і Маври. У народі святу називали ще й Молочницею, бо цієї пори в корів збільшувалися надо молока. Коли на Мавру цвіте черемха — зажди холодно, помічали наші пращури

А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Валентини Набоки, 16 травня — хмарно з проясненням, вночі невеликий коротко-часний дощ, гроза. Вітер південно-західний, 7—12 метрів за секунду, вдень пориви 15—20. Температура повітря вночі 6—11, вдень — 15—20 градусів тепла. 17-го — хмарно з проясненням, часом невеликий дощ, гроза. Вітер південний, 7—12 метрів за секунду, місяць 15—20. Температура повітря вночі 6—11, вдень — 17—22 градуси тепла. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 16 травня було 1983 року — плюс 31, найхолодніше — 1954-го — мінус 1 градус.

У Рівному 16 травня — малохмарно, без опадів, 17-го — хмарно, у другій половині дня можливий дощ. Температура — 14—21 градус тепла.

■ Усміхніться!

«Собаку не сваріть — він гавкав!»

Чоловік із дружиною приїхали в гості. Поряд з автівкою прив'язали пса, щоб стерг. Увечері побачили, що колеса всі зняті, а на капоті — записка: «Собаку не сваріть — він гавкав!»

Ведуча рубрики
Лариса ЗАНЮК.

Тел. 72-38-94

Погляд

Мирослава КОЗОПА,
редактор відділу інформації
газети «Волинь-нова»

Душа бажає щастя? Придбайте окуляри

Знайомлюся з черговими технологічними новинками, «гаджетами» по-сучасному і таки справді не збагну, що то потрібно мати в голові, аби придумати таке. Часто боюся, що всі можливі винаходи зроблять нині, і нашим дітям не буде чому дивуватися. Хоча з теперішніми навчальними програмами дитячий мозок активно працюватиме, тож фантазії їм не бракуватиме для нових відкриттів.

Бажання переселитися десь на безлюдний острів, хоч на годину забути про свої проблеми, побачити в житті щось більше, ніж зелене море непрополотої моркви, або просто відчути себе «людиною» таки хоч раз проскакують у голові чи не кожного. Щодені безперервні клопоти, підкріплени економічною безоднею, безгрошів'ям і безробіттям, не залишають іноді ані найменшої надії на покращення життя. З великою іронією дивимося мильні опери – казочки, як доярка з якоїсь там Хацапетівки виходить заміж за мажора, стає заможною, і заспокоюємо себе: «Багаті теж плачуть». І якщо 50 років тому телевізор був один на цілу вулицю, нині молоді люди не те що кіно, записане на мініатюрній пластинці, дивляться на невеличкому екрані, – «привітки» і «цьомики» в реальному часі за тисячі кілометрів посилають...

А ось днями учням Заболотцівської школи, що в Іваничівському районі, дали спеціальні окуляри, щоб показати, а що ж там, за стінами рідного навчального закладу, відбувається. Справди, одягнувшись на одне око червоне, а на друге сине скельце та дивлячись на спеціальне відеозображення на телефоні, можна відчути себе в іншому вимірі. «Сьогодні в моді дарувати врахження. Живі та синтезовані, яскраві та шокуючі», – назначають організатори дивовижної подорожі для дітей. Учням пропонували розслабитися і не стримувати емоцій. А мені, їй-Богу, здається, що спеціально для нас, українців, придумали цей дивний бінокль. Назбирати грошей на відпочинок на морі, особливо для селян, занадто тяжко. А от пристрій віртуальної реальності придбати не так уже й накладно.

Почепив на ніс — і вперед! Хочеш – ширяєш у небі в різномарльному костюмі-крилі, хмарі руками розганяєш, а хочеш – серфінгуєш на величезних океанських хвильях чи ніжишся на тропічному пляжі під лагідним сонечком. Натиснув кнопку – і ти вже переплив озеро на човні та піднімаєшся 99 щаблями до церкви Успіння Богородиці у Словенії...

Потрапляючи в халепи, іноді дивуюся, як можна було дорослій, адекватній людині дати так уміло себе обдурити? Виявляється, мозок не так і складно обхитрити. Тіло лежить на рідному дивані, а перед очима — не просто дивовижні місця планети, а все можна відчути на смак, дотик... Окуляри імітують звуки, які виходять від конкретного об'єкта в просторі, що підсилює абсолютну ілюзію реальної присутності.

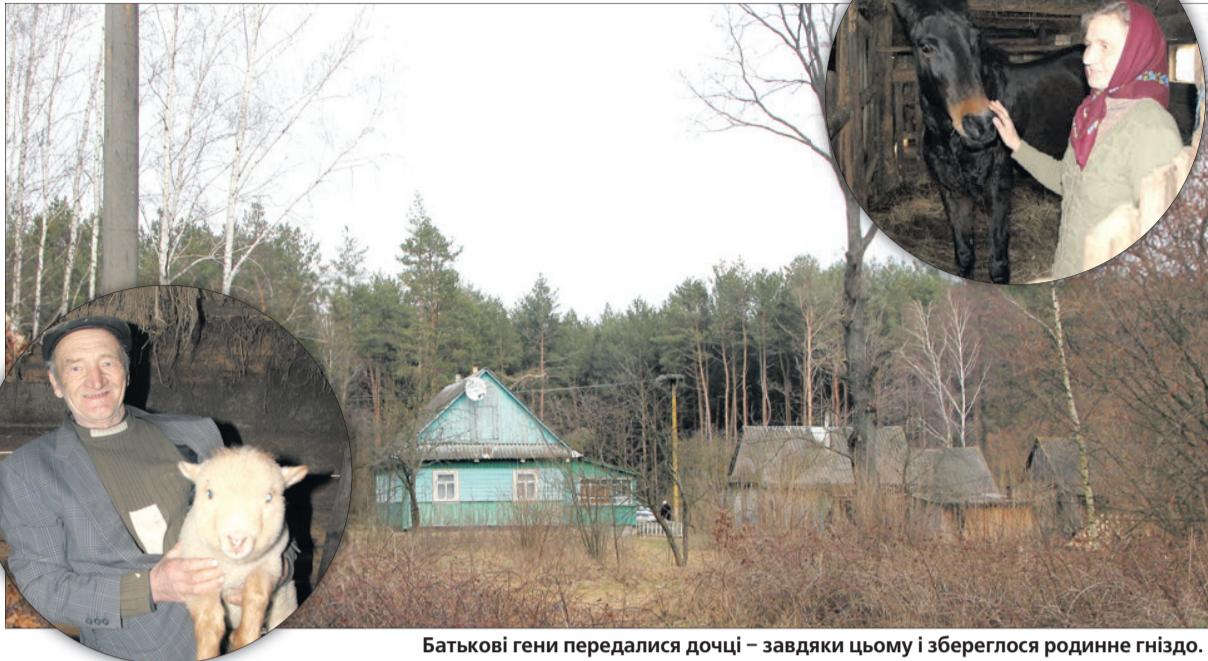
I байдуже, що за цими мініатюрними шибками – штучний, створений за допомогою сучасних технологій світ. Головне – людина в ньому почувається так само, як і в реальному. А може, навіть більш щасливо. Ну чим не ідеальний винайді для незаможного селянина, з багатою душою, відкритою до пізнання секретів Всесвіту?

РЕКЛАМА

ЦУМАНСЬКА СЕЛІЩНА РАДА
повідомляє про проведення громадських обговорювань «Детального плану території житлового будинку в смт Цумань». Слухання відбудуться 15.06.2018 р. о 10.00 у сесійній залі Цуманської селищної ради за адресою: Волинська обл., Ківерцівський р-н, смт Цумань, вул. Грушевського, 2.

Ознайомитися з детальним планом, подати свої пропозиції та зауваження можна за адресою: смт Цумань, вул. Грушевського, 2 з 15.05.2018 р. по 15.06.2018 р. Землевпорядник спеціаліст 1-ї категорії М. М. Григор'єва.

■ Репортаж із глибинки

Батькові гени передалися дочці – завдяки цьому і збереглося родинне гніздо.

ХУТІРСЬКА ДЕРЖАВА КРИВЦІ І ДОСІ ДАЄ СОБІ РАДУ

Тут одне-єдине обійстя серед лісу, де живе родина Петра Григоровича Кривця. Від цього прізвища – і назва хутора, що належить до села Любохини Старовижівського району. А колись, як сказав господар, стояло чимало хат, «жаль, що фотографій нема, а то побачили б, яка краса була»

Катерина ЗУБЧУК

**«ЯК ПРИЇДЖДАВ
«ЧОРНИЙ ВОРОН», ТО ЗНАЛИ,
ЩО КОГОСЬ ЗАБЕРУТЬ»**

Нинішньої весни ми робили репортаж із любохінівського хутора Забіле, який був надрукований у «Волині-новій» за 22 березня. Секретар сільської ради Людмила Цось, яка стала нашим попутником, тоді сказала, як здалося, з ноткою ревнощів:

— А чого тільки сюди вирішили ви поїхати? У нас є ще і Кривці...

З подальших слів стало зрозуміло, чим викликана така реакція. Виявилось, що для Людмили Володимирівни хутір Кривці дуже близький і дорогий. Тут народився і виріс її батько – рідний брат Петра Григоровича. І хоч, уже маючи свою сім'ю, він побудувався у Любохінах, де й з'явилася на світ вона, все ж часто дівчинкою приходила до родини. Власне – до свого коріння. Добре пам'ятає батькову матір – бабу Степаниду, якій Бог дав довгий вік – 91 рік. Тому-то і хотілося показати що місцину. А що хуторів сьогодні все менше та менше і небагато людей залишилося, які можуть розповісти про їхню минувшину, то ми, звичайно, охоче пристали на пропозицію Людмили Володимирівни і разом із нею побували у Кривцях, зустрілися з родиною, яка зберегла хутір.

— Он і мій дядько, — каже жінка, вітаючись із господарем.

Побачивши нас і, мабуть, спершу здивувавшись, хто ж то приїхав на таке відлюддя, чоловік відповідає на наше «Доброго дня!» А дізнатавшись, що то «преса» до нього завітала, каже із жалем:

— Шкода, що фотографій цього хутора нема, а то б ви побачили, як тут гарно було колись. Хати стояли хороши, господарські

споруди, кожне хазяйство обгороджене. Тиша і благодать – тільки пташка могла пролетіти...

А де ж поділась та краса? Коли про це зайдла мова, Петро Григорович розповів:

— На Сибір повивозили людей, нібито за те, що «хлопцям із лісу» допомагали хуторянини. А ще більше, думаю, за те, що господарства міцні мали. І нас би вивезли, але ж батько був на фронті (забрали його в 1944-му). Інакше б і він опинився десь у Магадані.

Чоловік, як висловився, трошки пам'ятає, як то було.

— То ж уже, — каже, — початок 1950-х, я – хлопчак, бо ж народився у 1945 році. Пригадую, приїхали якісь люди, оточили хутір. Усі знали, як є машина,

«Перш у нашему хліві була колгоспна ферма, потім збудували більше приміщення. Так ми тут і залишилися. »

яку в народі «чорним вороном» звали, то когось заберуть. Так тоді й мого двоюрідного брата вивезли, і багатьох інших хуторян. А ще хтось до села свою хату перетягнув, бо ж не давали тут жити – скидали дахи, мури розваливали.

А з батьком своїм Петро Григорович так і не зустрівся.

Мама була при надії, як його забрали на фронт, – розповів чоловік. — Додому з війни він не вернувся. Діда пам'ятаю. Від нього, а найбільш від матері чув, як за Польщі жилося – на землі робили, ніхто діла не мав до них. Щоб мати щось, треба було і недоспати – по досвітках пряли, ткали, вишивали. Якось уже в середині 1950-х і нас хотіли переселити

у Любохини – хату розкривали. Мама і місце в селі позначила, де будемо будуватись. Та прийшов її брат і спинив: «Куди ти з дітьми – не даси ради». А за якийсь час пригнали сюди отару овець. Перш у нашему хліві була колгоспна ферма, потім збудували більше приміщення. Так наша сім'я тут і залишилася. Мати, старші сестри, а там і я, як підріс, пасли овець. Мучилися біля них, але нас уже в село не виганяли. У 1980-х і світло провели – це якоюсь мірою завдяки тій вівчарні.

«А ТЕПЕР У НАС СВОЯ МАЛЕНЬКА ФЕРМА»

Те супо колгоспне, завелике, як для одного господаря, приміщення привернуло нашу увагу, коли ми тільки зайдли на обійстя Кривців.

— Колгосп розвалився, а кошара залишилася, — почули від Петра Григоровича. — На той час я тут жив зі своєю сім'єю – дві сестри і брат покинули хутір. Мені вже було звично ходити біля овець, то так воно і далі склалося, що власну маленьку ферму завів. І зраз із молодим приплодом є до 20 голів.

Якби ж то тільки вівці – ще ж є кінь, три корови, два бички, свині, поросята маленькі підростають. Родина Кривців живе з хазяйством. Як довелося почути, таких грошей, як люди, котрі їздять на заробітки у Польщу чи деінде, не мають, але все ж на життя не нарікають.

— Пасіка невелика є, — каже Петро Григорович і веде нас у садок. — Сімей бджолиних не багато, але собі меду вистачає. Як діда не стало, то мати трохи ходила біля вуликів. А я вже, як вийшов на пенсію, то зацікавився бджолярством, бо раніше, поки колгосп був, мав іншу роботу.

Закінчення на с. 5

Пасічником Григорій Петрович став, уже як на пенсію вийшов.

Любов Миколаївна, яка не дала внукам пропасти, ось так, за вишиванням, відпочиває.

Закінчення. Початок на с. 4

А ще пригадує:

— У діда було 20 гектарів землі — все пішло у колгосп. Але голоду ми не знали, хоч у селі по-всякому було. Завжди тримали «запасну» корову — продасть мати її і зерно має за що купити. А як є мука, то є хліб, є з чого затірку зварити. Вже не пропадеш. Колись і хутірське життя дуже виручало, бо ж у селі землю давали за нормою, а в лісі можна було якусь грядчину розорати, з дровами не було ніколи проблем.

«47 РОКІВ ТУТ ПРОЖИЛА, ТО ВЖЕ ЗВІКЛАСЯ ДО ТАКОГО ВІДЛЮДДЯ»

З літами Петрові Григоровичу самому було б важко хазяйнувати на хуторі. Але склалося так, що дочка Валентина перебрала батькові гени. Вона і чоловіка свого переманила сюди. Зовсім юною була (тільки-но 17 виповнилося), як вийшла заміж.

— Планувала після школи, — каже жінка, — поїхати в Луцьк і освоїти спеціальність швачки. Але відмовилася від цього задуму. Хоч і вчилася добре, трійок не мала, на середній освіті все і зупинилося. Видно, я хутірянка від природи. Правда, якби вернути час назад, то на ветлікара пішла б учиться, бо дуже люблю біля худоби ходити. А вона ж, буває, хворіє — доводиться шукати ветеринара.

А швачкою Валентина не стала, як виявилося, бо любохінівський хлопець Василь Бобела, на сім літ старший, покликав заміж, то й забрала дівчина документи з облюбованих курсів. Троє дітей виростило подружжя. Старша дочка і син вчаться у луцьких видах, а найменший — ще школяр, дев'ятикласник. Сім'я вже й будинок у Любохінах побудувала (того дня, як ми були на хуторі, з Василем не зустрілися, бо він якраз у новій оселі підлогу вкладав). Але жінка не впевнена, що колись із чоловіком переберуться в село.

— Це вже швидше для дітей хата, — сказала Валентина, — щоб онукам легше було до школи добиратися — не так, як мені і нашим дітям. Це ж чотири кілометри. А зимою, як замете, то, бувало, й у дома сидиш — кучугури такі, що не пройти. Поки ферма була колгоспа, то дорогу розчищали, аби доїхати сюди, а потім із цим стало проблемо.

І спогад із тих шкільних літ: якто раділа, коли стовпи привезли, щоб електролінію протягти. Повертаючись після уроків на хутір, ішла дівчинка по тих стовпах, які лежали

Весняний припіді.

вздовж дороги, і тішилася, що вже не при лампі треба буде робити домашнє завдання. А ще таке пригадує жінка:

— Якось, як я була десь у класі сьомому і ходила у другу зміну, відмінили останній урок. Хтось із батьків завжди виходив назустріч, як верталася зі школи, а тут я сама вирішила добиратися, щоб годину не гаяти. Це взимку було. Вечір місячний, морозний. Знала, що вовки у цій місцевості є, — неподалік хутора якось удень їх бачила. Тож думала, аби на них не натрапити. Аж, дивлюсь, із-за кар'єру, з тіні, виходить сіроманець. А за

**За ті опікунські
гроші, які ми з дідом
одержували на дітей,
одну хату побудували.
І на другий дім блоки
вже лежать...**

ним — і другий, і третій. Стала я і завмерла, щоби сніг під ногами не рипів. Уже розмірковувала, як тікатиму у верболіз, коли вони побіжать у мій бік, чи до найближчих сусідів, які живуть на околиці Любохін. Та за якийсь час мовчазних змагань вовки пішли геть. А страху я таки мала...

Валентина показувала нам хазяйство — ту худобу, біля якої любить ходити і яку самій хотілося б лікувати. У хліві — три корівки. Чи ж має доильний апарат? З приводу цього жінка каже:

— Маю, але поки що обходжуся без нього. От як уже п'ять корів буде в нас, то, може, і доильний апарат зніму з гвіздка.

Добротна хата хутірян, як почули, збудована у 1932 році. Її свого часу перетягнули на вище місце, не раз ремонтували — шалівку міняли, перекривали, навіть добудовували. Але зруб той, який дід поставив. Міцний, бо, зауважив господар, колись різали ліс тоді, як він мав більше ста літ, і дерево було добре просмолене.

«НЕ ДОПУСТИЛИ МИ З ДІДОМ, ЩОБ ОНУКІВ ПО ІНТЕРНАТАХ ПОРОЗБИРАЛИ»

А ось зі старшою господинею хутора — дружиною Петра Григоровича Любов'ю Миколаївною — ми зустрілися у селі Любохіни, де вона живе з онуками. Коли почули, що жінка вибралися звідси, то майнула думка, що, може, Кривці розлучились. Але виявилось, що причина зовсім інша. Благородніша. У подружжя була ще одна дочка Світлана, яка, на жаль, дуже молодою (33 роки мала) померла через важку хворобу. Залишилося без матері п'ятеро синів!

— У 2002-му Світлани не стало, — розповідала при зустрічі Любов Миколаївна. — Тоді найменшому було 4 роки, а найстаршому йшов 10-й. Ще як жила сваха і зять, то я не перебиралася. І як сваха померла, то я лише навідувалася — попрати, щось зварити. Та скоро і зятя не стало. І вирішили ми, що тепер мое місце біля хлопців. Не допустили ми з дідом, щоб онуків по інтернатах порозбиралі. І чоловік тут бував навіть і по пару разів на день. Ми ж теж хазяйство тримаємо, руки чоловічі потребні. Та й слово дідове не зайве, бо ж то хлопці росли.

Уже й онуки повиростали. Найстаршому — 25 років. Трьох із них ми не застали вдома — у Польшу поїхали на заробітки.

— Залишилася я з двома меншими онуками, то так тихо, що навіть незвично, — каже жінка і далі розповідає: — За ті опікунські гроші, які ми з дідом одержували на дітей, одну хату побудували — старший онук міг би женитися — є куди дружину привести. Кажу йому: «Поки я є — весілля зроблю». І на другий будинок блоки вже лежать...

Це ще один штрих до того, як то хазяйські люди — хутіряни. За вишиванням застали ми Любов Миколаївну. Почувши, що ми вертаємося з Кривців, куди вона прийшла колись у невістки (до речі, теж із хутора, тільки трохи ближчо до села), жінка мовить:

— Попопасла я колгоспних баранів. Вода не вода, а ходити за отарою треба. З гумовців не вила зила ціле літо. Тож тільки сніг зійде — привозять отару в «літній табір» до нас. Ще й трави нема — чорно кругом, а треба пасті. Мені тепер боком вилазять ті калюжі, по яких ходила у чоботях, — ноги болять, — каже із сумом жінка, але за якусь мить переводить мову на свою на-дію — онуків... ■

НОВИНИ КРАЮ

ЧОЛОВІК ПІДПАЛИВ СЕБЕ У ЦЕНТРІ ЛУЦЬКА

Подія трапилася минулій неділі близько 21-ї години під час концерту до Дня матері

Миррослава СЛИВА

Ведуча програми на Театральному майдані областного центру Волині звернула увагу поліції на агресивну поведінку одного з присутніх. Коли до нього підійшли правоохоронці, чоловік вилів на себе легкозаймисту речовину та підпалив запальнчиковою. Очевидці намагалися збити вогонь. Потерпілого з опіками забрала «швидка». За інформацією ЗМІ, він перебуває на обліку в психіатричній лікарні. ■

НАНІС ДВОРІЧНОМУ СИНОВІ 10 НОЖОВИХ ПОРАНЕНЬ

Це сталося у селі Обарів Рівненського району

Ірина ПАСІЧНИК

Конфлікт, що виник під час застілля між 22-літнім татом дитини і її 45-літнім дідулем, переріс у бійку. Молодший схопив ніж і намагався вдарити ним батька. Коли хлопчик почав плакати, п'яну лють чоловіки переключили на нього. Медики діагностували в малого понад десяток ножових поранень тулуба, шиї та кінцівок. Він перебуває у реанімації, його стан стабільно важкий. Інформація про постраждалу дитину до поліції надійшла від медиків 11 травня близько 9-ї вечора. Правоохоронці затримали батька хлопчика, алкотестер навіть за 6 годин після події показав у крові 1,9 проміле. Чоловікові загрожує ув'язнення на строк від 10 до 15 років або довічне позбавлення волі. Ще одна трагедія трапилася у селі Остки Рокитнівського району. Там 12 травня хлопчик віком 2,5 року вийшов із кафе, де його батьки святкували день народження молодшої дитини, і втопився у занедбаній водоймі за 150 метрів від закладу. ■

НА ВОЛИНІ 44 ОФІЦІЙНІ МІЛЬОНЕРИ

Це на 11 осіб більше, ніж 2017-го

Любов ГАРАНІНА

Вони задекларували 849 мільйонів гривень доходу, отриманого минулоріч, та визнали до сплати 4,5 мільйона гривень податку на доходи фізичних осіб і 0,5 мільйона гривень військового збору. «Індивідуальний внесок кожного у вигляді сплачених податків — це посильна допомога у вирішенні соціально-економічних проблем та обороноздатності держави», — зазначає начальник головного управління Державної фіiscalної служби у Волинській області Світлана Савчук.

Протягом цьогорічної кампанії податкові декларації про майновий стан і доходи подали 6045 громадян, задекларувавши 1 мільярд 281,5 мільйона гривень доходів за 2017 рік. ■

НА БРАТСЬКІЙ МОГИЛІ ВСТАНОВILI ХРЕСТ

Багато літ чагарники край польової дороги на Городівщині, що веде з Миркова до Підбереззя, слугували... пам'ятником полеглим воякам Другої світової війни, які в 1944-му визволяли район від фашистів

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Про це під час журналістського відрядження дізналася від місцевого жителя Миколи Мороза. «Ми школарами ходили сюди з учителями покласти квіти чи посадити їх, — пригадував чоловік. — Наприкінці 1960-х років могилу розріли, щоб перепоховати останки на Пагорбі Слави в Городкові. Мій покійний тато теж викопував їх. Удома казав, що багато людських кісток ішле залишилося, присипаних землею». І ось цими днями від Мирковського сільського голови Олександра Лема ми дізналися, що на місці братського поховання тепер є дерев'яний хрест (стояв він до цього біля місцевого Свято-Михайлівського храму). Добру справу звершив настоятель церкви отець Михайло Поліщук. ■

■ Резонанс

Батько звинувачує у черствості учасників ДТП, в якій постраждав його син

Ще 9 листопада 2016 року на вулиці Огієнка в Луцьку трапилась дорожньо-транспортна пригода, внаслідок якої є потерпілі

Петро МАКАРУК

Автомобіль ВАЗ-210430 під керуванням 20-річного лучанина сків наїзд на 12-літнього школяра. Хлопець переходив дорогу поза пішохідним переходом, і внаслідок ДТП отримав політравми, переломи правих гомілки і стегна. Школяра госпіталізували в реанімацію обласної дитячої лікарні.

18 травня має відбутись чергове судове засідання в цій справі. А напередодні з листом у редакцію звернувся батько потерпілого хлопчика Сергій Денисов. Він розповів, що автомобіль належить управлінню Пенсійного фонду в Луцьку. На момент аварії за кермом перебував водій, який від начальника цієї установи Тамари Козачук. Сергій Денисов обурюється, що ні очільниця Пенсійного фонду міста, ні її шофер за півтора року не поцікавились станом здоров'я хлопчика, не компенсували жодної копійки на його лікування, а воно коштувало сім'ї 50 тисяч гривень.

У листі Сергія Денисова, зокрема, йдеться: «Мені як батькові вже близько півтора року не дає спокою думка: чи може Тамара Козачук керувати Пенсійним фондом у Луцьку та районі, піклуватися про соціально не захищених і людей поважного віку, якщо, бачивши, як підлеглий збив дитину, за півтора року не поцікавилася її здоров'ям, а одразу після ДТП дзвонила,

Фото google.com.ua.

використовуючи зв'язки, щоб «зам'яти» кримінальну справу, не дати їй ходу в законному русі? Сьогодні вона запитує: «Що

Через декілька днів після ДТП я просив допомогти у лікуванні сина, звертався з цим і до голови Пенсійного фонду Волині

«Де ваші мораль, людяність і материнське серце? Ви сьогодні переживаєте за посаду, і тим самим штовхаєте свого водія, якому 20 років, на лаву підсудних.»

ви до мене маєте, хіба я була за кермом?» Ні, до вас, пані Козачук, ніхто нічого не має. Ви дійсно не перебували за кермом автомобіля, і я сподіваюся, що ваш водій не навмисно збив моого сина. А чому звертаюсь через ЗМІ, ви, напевне, знаєте.

Петра Філіпчука. Але пани-керівники сказали судитись, мовляв, «страхова» заплатити! Де ваші мораль, людяність і материнське серце? Ви сьогодні переживаєте за посаду, і тим самим штовхаєте свого водія, якому 20 років, на лаву підсудних». ■

■ Шок!

БЕТОННА СТИНА ВПАЛА НА ЧОТИРЬОХ ДІТЕЙ

Це сталося у місті
Добропілля Донецької
області

Підлітки гралися біля багатоповерхівки, як раптом завалилась бетонна бокова стіна перекриття над під'їздом. Троє отримали незначні травми, а от 8-річну дівчинку лікарі врятувати не змогли. Правоохоронці відкрили кримінальне провадження за статтею про службу недбалість. ■

Так утікав від поліції, що забув у розтрощеній машині... сім'ю

Київські
поліцейські були
неабияк здивовані
поведінкою водія
«Тойоти»

Тікаючи від правоохоронців, він не впорався з керуванням і врізався у стіну торговельного центру на Дніпровській набережній (на фото). Проте не розгубився, а вистрибнув з машини й наківав п'ятами. Все б нічого, якби у побитій машині чоловік не зали-

шив травмованих дружину та двох маленьких дітей! Їх патрульні відвезли до лікарні. Дружина горе-водія зізналась, що чоловік був п'яним. Його оголошено у розшук. ■

РЕКЛАМА

ЧЕРГОВА СЕСІЯ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ – 31 ТРАВНЯ

Голова обласної ради Ігор Палиця підписав розпорядження «Про скликання чергової двадцятої сесії обласної ради сьомого скликання»

Вона відбудеться 31 травня у сесійній залі. Початок о 10-й годині.

На сесію запрошують народних депутатів України VIII скликання від Волинської області, голову обласної державної адміністрації, заступників голови обласної державної адміністрації, керівників управлінь та відділів облдержадміністрації, голову

Апеляційного суду Волинської області, голову Господарського суду Волинської області, голову Волинського окружного адміністративного суду, голову Луцького міськрайонного суду Волинської області, прокурора Волинської області, начальника Управління Служби безпеки України у Волинській області, начальника Головного управління

лінія Національної поліції у Волинській області, начальника Головного управління Державної фіiscalної служби України у Волинській області, начальника Головного управління Державної казначейської служби України у Волинській області, міських голів (міст обласного значення), голів районних рад, керівників окремих обласних установ, представників засобів масової інформації.

■ Пульс дня

Бойові дельфіни виявились більш вірними Україні, ніж люди

Морські тварини, що були на службі у наших Збройних силах, загинули в Криму – вони відмовилися і від співпраці із загарбниками, і від... їхі

Представник Президента України в Автономній Республіці Крим Борис Бабін розповів неймовірну історію: «Дресировані нашими Військово-морськими силами в Севастополі, дельфіни контактували зі своїми тренерами через спеціальні свистки. Росіяни отримали їх і все інше спеціальне майно відповідної військової частини, але дресировані тварини відмовилися не тільки взаємодіяти з новими російськими тренерами, а й від їх і через певний проміжок часу загинули». Він додав: «Сумно, що дуже багато українських військових, які в 2014 році дислокувалися в Криму, поставилися до питання присяги і вірності прапору значно гірше, ніж дельфіни». ■

Сепаратисти внесли Рубана до списків на обмін

«Ми самі були здивовані, коли отримали цю інформацію», – заявив очільник Служби безпеки України Василь Грицак

«**Ц**е свідчить про те, для кого він (Рубан. – Ред.) справді є цінним», – додав голова СБУ. Нагадаємо, що у червні 2013 року Рубан створив власну громадську організацію «Офіцерський корпус», а в травні 2014-го взявся за звільнення заручників із полону «ЛНР» та «ДНР». 8 березня цього року Володимира Рубана затримали з арсеналом зброї при виїзді з непідконтрольної Україні території Донбасу. Його, а також народного депутата і колишньо полонену Надію Савченко звинувачують у підготовці терористичного акту із застосуванням зброї та вчиненнем вибухів, які могли становити небезпеку життю і здоров'ю людей.

До речі, після того, як Надія Савченко не змогла знайти спільноти мови із трьома своїми адвокатами, вона взагалі написала відмову від захисту. ■

Ще один «корисний ідіот» на прізвище Козловський

Поки триває війна Росії з Україною, знаходяться недалекі земляки-українці, які нібито з благих намірів їдуть у ворожу країну для участі в офіційних заходах тамтешньої влади

При тому слово в слово повторюють пропагандистські штампи ворога про те, що «воюють політики, а не прості люди». Самі ж себе такі українські артисти та інші діячі оголошують «поза політикою», ніби відбиття атаки агресора – це справа не усіх, а лише військових та мобілізованих.

До таких «котів леопольдів» нещодавно приєднався співак Віталій Козловський – він засвітився на концерті у Москві 9 травня. I, звісно, одразу ж отримав сильний громадський осуд, який явно позначиться на його гонорарах, адже після скандалу львівського нічний клуб «Галерея лицарів» уже відмовився від виступу цього співака 18 травня і зняв афіші на вулицях міста. ■

Багатодітна родина залишилася без даху над головою

У багатодітній сім'ї Валерія Музичука із села Коршовець Луцького району сталося нещастя – згорів житловий будинок. Родина просить усіх небайдужих допомогти.

Гроші можна перераховувати на картковий рахунок у ПриватБанку № 5168757346742952, код 2940903070, отримувач Музичук Валерій Анатолійович. Тел. 0966059949.

■ Хитра схема

НА РІВНЕНЩИНІ РОЗДАЮТЬ МИСЛИВСЬКІ УГІДДЯ

Бо від них добровільно відмовляються... держлісгоспи

Одразу п'ять приватних організацій мають отримати у користування лісові масиви для полювання. Дозволи надаватиме на сесії 18 травня обласна рада. Коли торік виділяли такі землі у Млинівському районі, виник скандал. Не обійтися без суперечок, очевидно, і цього разу, адже знову приватним мисливцям віддають ті ділянки, від яких начебто добровільно відмовляються держлісгоспи через збитковість.Хоча, як відомо, за право взяти участь у полюванні мисливці завжди сплачують кошти тим, хто утримує угіддя...

Левко ЗАБРІДНИЙ

Першим, за що голосуватимуть депутати, буде проект рішення про припинення права користування мисливськими угіддями Дубенського лісгоспу — «на підставі добровільної відмови користувача». Йдеться про 606 га Мирогощанського лісництва та 7,6 тис. га Смизького. Всю територію, а це 8,2 тис. га, віддадуть у користування на 25 років товариству «Мисливські угіддя Буша», створеному у 2016 році і зареєстрованому на дубенського бізнесмена Миколу Міськевича.

13,8 тис. га мисливських угідь

Foto press-centr.com.ua

Все буде для своїх!

у Рокитнівському районі протягом чверті століття розпоряджатиметься спеціалізований сільськогосподарський обслуговуючий кооператив «Сехівський». Ідеться про землі Єльнівського, Сехівського лісництв та Томашгородської сільради. «Сехівський» — не нове у районі підприємство. У 2003-му кооператив отримав у 49-річну оренду 5,6 тис. га землі для лісозаготівель, проте діяльність так і не розпочав. Натомість на орендованих землях активно... видобували бурштин. Три роки тому кооператив викупили кияни, а позаторік на нього до суду подала прокуратура з вимогою розірвати договір оренди через невиконання його умов. «Сехівський» пов'язували з екс-головою Рівненської ОДА Віталієм Чугунні-

у 2003-му кооператив отримав у 49-річну оренду 5,6 тис. га землі для лісозаготівель, проте діяльність так і не розпочав. Натомість на орендованих землях активно... видобували бурштин.

ковим. Адже серед співзасновників кооперативу є Олександр Тимченко, помічник пана Чугунікова часів депутатства. Окрім нього, кооперативом нині ще володіє киянин Анатолій Крюков. Пані Крюков та Тимченко стали також власниками

ТзОВ «Артіль Сехи», що спеціалізується, серед іншого, на видобутку корисних копалин та виробництві ювелірних виробів. Олександр Тимченко разом з Антоніною Черниш, яка була раніше у співзасновниках «Сехівського», теж були офіційними власниками ТзОВ «Бурштин Полісся 2». Додамо, що серед власників «Сехівського» числився і Костянтин Негода, колишній помічник першого заступника глави Адміністрації Президента Віталія Ковальчука.

Ще трьом мисливським товариствам обласна рада надасть додатково угіддя до тих, що вони вже отримували раніше. Громадські організації «Мисливсько-рибалський клуб «Малушка», що належить працівникам Березнівського лісгоспу, додатково виділять 929 га Малуського лісництва у Березнівському районі. Загалом організація матиме 4,5 тис. га. Серед співзасновників «Малушки» — головний лісничий Березнівського лісгоспу та депутат райради від «Народної партії» Олександр Галагуз, екс-керівник лісгоспу, а нині бізнесмен Микола Олексієвець, його син, нинішній директор лісгоспу, Олег Олексієвець, працівник лісгоспу Тимофій Саванчук і колишній працівник лісгоспу та екс-депутат районної ради Анатолій Чмут.

Додаткових 5,3 тис. га Степангородського лісництва одержить Володимирецька районна організація Українського товариства мисливців та рибалок і матиме 87 тис. га на території практично всіх сільрад району. Належить організація Михайлів Бурмі, підприємцю і братові лісника Миколі Вороб'ю, володимирчанину Віталію Нестерчуку та директору обласної організації УТМР Ігорю Бреничу.

Окрім того, майже чотири тисячі гектарів додатково отримає обласна організація УТМР на території Кораблищенської сільради Млинівського району, Головинської та Мирненської сільрад Костопільського та Привільненської Дубенського районів. Загалом обласна організація володітиме 338,3 тис. га мисливських угідь на території Рівненщини. Бенефіціаром її є Ігор Бренич. ■

Дочка підпільного президента дізналася, хто її батько, тільки після його смерті

16 травня 1960 року помер Кирило Іванович Осьмак (на фото). Він був одним із творців та активних діячів Центральної Ради, Української національної ради та Української головної визвольної ради

Тарас СТЕПАНЮК

Уже цього цілком вистачало, щоб совети запроторили його в табори. Але Кирило Осьмак — ще й яскравий приклад того, що в ОУН та УПА були не лише західники.

Він народився в Шишаках на Полтавщині. Після Полтавського реального училища закінчив Московський сільськогосподарський інститут. Практику проходив у кількох місцях, у тому числі й на Волині — у Володимирі-Волинському та Сарнах. Після початку Першої світової війни Осьмак служив у відділі допомоги біженцям. Там познайомився з волинянкою Марією Юркевич, яка стала його першою дружиною.

З початком Визвольних змагань

Енкаведисти провели 230 допитів та очних ставок, поки з'ясували, що в їхніх руках очільник підпільного уряду. Із в'язниці він уже не вийшов.

молодий фахівець бере активну участь у громадському і політичному житті. Зокрема, Кирило Осьмак входив до складу Центральної Ради (працював у Міністерстві землеробства). Після приходу до влади більшовиків влаштувався в Інститут української наукової мови Всеукраїнської академії наук і укладав сільськогосподарський термінологічний словник.

У 1928 році його вперше зааре-

штували — у справі «Трест» (націоналісти у буряковій кооперації). Вдруге Осьмака саджають у справі про Союз визволення України. Після звільнення він працює директором радгоспу та агрономом у Росії. Зазнає переслідувань. Марія Юркевич, яка не хотіла свідчити проти чоловіка, через тиск і шантаж енкаведистів кинулася під поїзд і загинула.

В Україну 50-літній Кирило Іванович повертається у 1940-му, вдруге

одружується. У 1942 році на Осьмака вийшли оунівці — і не помилилися в ньому. Східняк розробив документи, які лягли в основу найвищого політичного органу підпільної національної влади — Української головної визвольної ради. Перший великий збір УГВР тривав п'ять днів — з 11 по 15 липня 1944-го. Осьмака обрали президентом. За такий короткий час (куди там сучасним депутатам!) було затверджено прообраз конституції, текст присяги вояка УПА, прийнято програму парламенту. На цих зборах Роман Шухевич заявив, що УПА — це не бойове крило ОУН, а армія всього народу. Формально саме УГВР керувала УПА.

У 1944 році Кирило Осьмак був поранений і заарештований. Спочатку він вдало приховував свою особу. Енкаведисти провели 230 допитів та очних ставок, поки з'ясували, що в їхніх руках очільник підпільного уряду. Із в'язниці він уже не вийшов. Навіть коли після смерті Сталіна багатьом скорочували тюремні терміни, то Кирилу Осьмаку, затягнутому націоналісту, який не пішов на співпрацю з органами, у полегшенні відмовили. Дочка Осьмака Наталя тільки на початку 1990-х із зарубіжної радіопередачі довідалася, ким був її батько. ■

Прикрасьте обійстя зеленою стінкою

Ось нарешті прийшла пора, про яку кажуть: травневої нічі навіть голобля травою проростає. І саме зараз слід більше уваги приділити багаторічним рослинам, а насамперед тим, за допомогою яких можна створювати різноманітні гарні стінки. Тільки перш ніж посадити кореневища, черенки чи насіння, подбайте про хороши умови для рослин. Внесіть у ґрунт валіно, торф, компостну землю, а якщо її немає — коров'ячий гній. Тоді зелені друзі будуть пишнішими, а квіти — більшими за розмірами

Igor ВИКОВЕЦЬ

Чому віддати перевагу? Звичайному дикому або зимостійкому виноградові, лимоннику, плющу, актинії, жимолості козолистій за- пашній, клематисам, хмелю, пересту- пеню, тладіанті, плетусі, кобей тощо. Їх можна культивувати як на садовій ділянці, так і в ящиках на балконах.

Хміль, скажімо, розвивається дуже швидко, сягає висоти шести і більше метрів. Його темні золотаво-зелені шишки дуже гарні на вигляд. Тладіанті (з родини гарбузових) радуватиме темно-золотавими пелюстками, вона легко схрещується з огірками, динами, гарбузами, зимує без укриття. У плетухи (калістерії) чотириметрові пагони, а квіти світло-рожеві (у пухнастості) і дзвониковидні (у даурської). Білі бузкові пелюстки кобей утворюють квіточки, мов дзвіночки. Виноград весни звеселятиме яскраво-червоним листям.

Хміль, сяжімо, розвивається дуже швидко, сягає висоти шести і більше метрів.

Заслуговують на увагу й однорічні. Грамофончики іпомеї (крученого панича) забарвлени в рожевий, білий, голубий, синій, пурпурний кольори. У запашному горошкові вдало ѹ органічно поєднуються сильний і пріємний аромат, яскраві й різноманітні відтінки.

Усі названі рослини — і чудова прикраса, і захист житла від шуму, і фільтри для затримання пилу, очищення повітря від газів та мікроорганізмів, і один із видів ландшафтної архітектури.

с. Гредки Ковельського району.

Господарські секрети

Додаток газети «Волинь-нова» № 10 (39)

Ідея для ініціативних

Диплом від газети «Волинь-нова» та компанії «Западенські теплиці» вручив Олексій Дудич (праворуч).

Подарунок садівник збирється використовувати для вирощування не лише овочів, а й живців голубої ялини.

до землі, її невдовзі на ній мають з'явитися корінці. Восени її можна буде перерізати і розсадити рослинам.

У міжряддях садівник посіяв ведмежу ліщину. Горіх цього дерева не цінують через твердість шкаралупи, зате деревину затребувана через красивий червонуватий відтінок. А ще цей вид чудовий для підщепи. Бу у фундука кореневища система мичкувата, і якщо скопте лісто, то рослині не вистачає вологи. Ведмежа ліщина має стрижневу кореневищу систему й може дістати глибоку воду. Окрім того, вона не дає порослі й росте деревом, а не кущем, що уможливлює збір броха машинами. Тому коли створюють промислову плантацію, то для підщеп вибрають саме цей вид. Звісно, Миколі Гаврилюку ще далеко до збору фундука машинами, але він про це мріє.

— З фундука довго чекати доходу, а з однорічних — швидко. Наприклад, цей кущ минулого року давав горіхи, — Микола присідає біля саджанця. — Цього року змерз пилок, бо через теплу зиму почав розпускатися, а потім температура впала до 25 градусів морозу.

Молодий садівник не обмежується лише горіхами. Два роки «бавиться», як сам каже, з арахісом. Якось купив італійську квасолю сорту Карнеліно вартістю 600 гривень за кілограм. «Дружина з тещею подивилися на мене, як на дива, але квасоля вийшла смачна. Тепер не знаю, що робити зі своїм урожаєм», — зіснався хлопець. Також він пробував живцювати хвоїні рослини.

— Якщо укоринювати голубу ялину, то потрібні установки штучного туману, які під високим тиском розпилюють воду. У теплиці на хвоїнці постійно має бути

Дачні турботи

За цією схемою можна виготовити яскраву бруківку.

НЕПОТРІБ СТАНЕ У ПРИГОДІ

Аби ваша дачна ділянка мала неповторний і вишуканий вигляд, не обов'язково запрошувати ландшафтного дизайнера. Можна й самому прикрасити обійстя. І використати для цієї мети те, що вже наготовили на смітник

Візьмімо, наприклад, старі меблі. Не поспішайте їх викидати. Старе металеве ліжко очистіть і пофарбуйте заново. Бажано у яскравий колір. Просто на ліжку влаштуйте клумбу для квітів. Для цього змайструйте дерев'яний короб за розмірами ліжка, у який можна висадити квіти. Не забувайте, що вони потребуватимуть більше вологи, аніж ті, що ростуть на клумбі, тож вчасно їх поливайте. На розхитане крісло

або непотрібний буфет можна поставити горщики з рослинами. Зважте, що тільки відреставровані меблі будуть виглядати як старовинні. Непочищені з обізлою фарбою — це лише старе дрантя. Квіти можна розмістити і у вінтажній люстрі.

Старі шини здобуваються для кілька поверхових клумб або грядок для полуниць. Це особливо актуально для дачників, які люблять економити площу.

Квіткові горщики можна прикрасити, обклейши яскравою тканиною або намалювавши фігури через трафарет. Так само прикра-

шають садові відрами чи лійки. Квіту, як зображене на схемі. Хочете кольорову бруківку? Не проблема. Шукаєте форму (наприклад, стару сковорідку), битий різані-барвний посуд і робите бру-

«УКРАЇНА МОЖЕ БУТИ ФУНДУКОВОЮ КОМОРОЮ ЄВРОПИ»

Микола Гаврилюк із Пісків Горохівського району почав закладати сад окультуреної ліщини, а за одну з найкращих розповідей про своє захоплення одержав приз від компанії «Западенські теплиці» та газети «Волинь-нова»

Сергій НАУМУК

— Наша сім'я виписує «Волинь» все життя. Якось я прочитав повідомлення про конкурс. Виграти теплицю, звісно, не сподівався, але подумав: можливо, надрукоють мою історію, і матиму невелику рекламу. Бо навіть мої сусіди не знають, що я роблю. Послав статтю і... забув. Згодом тітка каже, що в газеті є публікація про мене. Подумав: дослігнув своїх мет, — каже переможець.

Микола Гаврилюк, який став другим переможцем конкурсу газети «Волинь-нова» й одержав теплицю від компанії «Западенські теплиці», веде нас до ділянки, де вирощує фундук:

— Ось моя остання покупка — цікавий сорт Трапезунд.

Після закінчення Національного лісотехнічного університету у Львові хлопець вирішив повернутися до землі й закласти фундуковий садок. Почав із дванадцяти кущів. Нині Пісках Горохівського району, де господарює він і батьки його дружини, — вже цілий молодий сад.

— Я використав стару схему посадки 4 на 4, — каже Микола, — хоча нині частіше садять шпалерою. Але якщо садити густіше, то дерева не доопримутимуть сонця і менше плодоноситимуть. Живцюватиму їх відводками — це простий і перевірений метод. Фундук дуже важко укорінюється, але дає гарну поросль. Коли підрізав, то залишив кілька гілок чи ліщину.

Микола Гаврилюк: «Фундук важко укорінюється, але дає гарну поросль».

продавцем сорт. Бо сорти цієї культури можна розрізняти тільки за плодами — ні за листям, ні за корою, ні за бруньками. Лише коли буде врожай, людина зрозуміє, чи вона купила сортовий фундук чи ліщину.

Микола пояснює, як робити горизонтальні й вертикальні відводки. Горизонтальних, каже, можна мати більше, але вони довго ростуть. Вертикальні — швидше, вони сильніші, але їх менше. Микола вибрав горизонтальні. Гілку пришиплює

крапелька води, — каже впевнено. — Така установка не дешева. Але поки не хочу розспорювати свої сили, головне — ви- рошуваю фундук.

— Хочемо побажати вам, щоб у вас був експорт і ваші горіхи прикрашали наш шоколад. Україна може стати фундуковою коморою Європи. Хай для вас це буде додатковою мотивацією, визнанням ваших зусиль, — сказав директор компанії «Западенські теплиці» Олексій Дудич, вручуючи молодому садівникові теплицю.

Віримо, що через 10 років на околиці Пісків будимо фундуковий маточник, про який так мріє господар. А теплиця, запитаєте ви. Її вже зібрано, і підрожжа Гаврилюків вирощуватиме в ній помідори, огірки, перець. Але Микола таки не втримався і заклав ділянку живців голубої ялини. Як же без мрії?

Кому ж дістався суперприз — читайте у «Волині-новій» за 24 травня.

Публікація створена завдяки сприянню компанії «ЗАПАДЕНСЬКІ ТЕПЛИЦІ» (Луцький район, с. Зaborоль, вул. Володимирська, 36-а, тел.: 0503780907, 0672552565).

■ Редакційний щоденник

«СТАРЕ РОЗВАЛЮЄМО, А ЧИ ЗБУДУЄМО НОВЕ?..»

Чим переймалася і з чого дивувалася останнім часом заступник головного редактора газети «Волинь-нова» Галина СВІТЛІКОВСЬКА

...ПЕСИМІЗМОМ «РЯДОВИХ» ПЕРВИННОЇ ЛАНКИ МЕДИЦИНИ

За 32 роки роботи в газеті мала б уж звикнути: люди не завжди готові відверто висловлювати свої думки. Як правило, на найцікавішому місці зупиняються і просять вимкнути диктофон.

От, наприклад, запитую у знайомих лікарів «первинки», як вони ставляться до змін, нововведень, пов'язаних із першими кроками медичної реформи. «Тільки ж прізвища мого не вказуй», — нагадують зазвичай.

— Чи я повинна радіти, що зі мною є багато охочих укласти декларації? Телефонують, просяться переважно люди, які постійно хворіють. Хто живе на моїй дільниці, до кого я змушенна була часто ходити на виклики, рекомендують мене своїм знайомим, що мають серйозні проблеми зі здоров'ям. А в колеги — більшість тих, хто звертається раз на рік з ГРВІ, щоб мати лікарняний. Ім байдуже, з яким лікарем підписувати угоду. А отримувати будемо приблизно однаково, бо оплату за пацієнтів диференціюють за їхнім віком, а не за станом здоров'я, — розмірковувала досвідчена й добросовісна лікарка одного з луцьких центрів первинної медико-санітарної допомоги.

— У містах легше, а на мені — 4 села і 2 хутори, всього понад 4 тисячі жителів. Навіть якби працювала 24 години на добу, не зможу всім додогодити. Нехай транспорт нормальний дадуть, ремонт в амбулаторії зроблять, щоб миші по кутках не бігали, а тоді питати, як іде підписна кампанія, — нарікала сімейний лікар із поліської глибинки.

Тринадцять амбулаторій в області ждуть розв'язання кадрової проблеми. Вибирати лікаря сільські жителі не мають із кого. От і з Великого Обзира Камінь-Каширського району надійшла до редакції скарга на завідувачку амбулаторії. Ми поцікавилися думкою головного лікаря центру первинної медико-санітарної допомоги Ігоря Солов'я і почули: «А де взяти ін-

А ось знаменитий рівненський художник-карикатурист Юрій Журавель намалював шарж на підтримку Уляни Супрун.

шого фахівця?» А його колега з іншого району емоцій не стримувала:

— Коли мені нагадують про клятву Гіппократа, хочеться в очі плюнути. Молодий спеціаліст «первинки» зараз отримує майже стільки ж, як санітарка. Як буде надалі — побачимо. Але вже зараз зрозуміло, що люди повинні відвідати від колишніх порядків, коли і лікар мусив бігти на кожен виклик, і «швидка» виїжджає, і на прийом до «вузького» спеціаліста люди йшли, коли заманеться. Старе розвалюємо, а чи збудуємо нове? Але це — «не для преси»...

Кількість трудових мігрантів із кожним роком зростає. За приблизними підрахунками, зараз їх понад 4 мільйони, тобто 10% населення. 10% населення.

...ПЛОДАМИ ПРАЦІ Й НАСТРОЯМИ НАШИХ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ

Вихідні провела на Тернопільщині, і їздili на весілля до чоловікових родичів. Мала нагоду поспілкуватися з жінками-«італійками», які з такої поважної нагоди прибули на батьківщину з далеких Апеннін. Назвати їх бідовими заробітчанками язик не повертається. Люди по 10 — 20 років проживають в Італії, дехто і дітей туди забрав, вивчили мову, непогано влаштувалися і додому не рвуться.

Чепурні обійстя в рідному селі, добротні будинки, облаштовані «по-європейськи», — їхня заслуга. Передають зароблені гроші родичам, вкладають їх у нерухомість.

— Купила дві квартири в Тернополі, здаю в оренду. І в селі дім добудували. Але повертається не спішу. А що тут робити? Там і клімат кращий, і харчі якісніші, і порядку більше. Хазяї в мене не скупі, старі синьорі я, можна сказати, за компаньйонку, на життя не скаржуся, — хвалилася сусідка за весільним столом.

Кількість трудових мігрантів із кожним роком зростає. За приблизними підрахунками, зараз їх понад 4 мільйони, тобто 10% населення. І це без тих наших земляків, які проводять у Польщі відпустки на збиранні полуниць, вишень чи яблук. Україна входить у першу десятку держав за кількістю населення, яке проживає за межами країни народження. Оптимісти кажуть, що ситуація не критична: мовляв, у Таджикистані кожне трете домогосподарство має заробітчанина, у Молдові чверть населення задіяна у трудовій міграції.

Наводять і аргументи на користь такого стану речей: українці з-за кордону щороку переказують до 9 млрд доларів, це майже у 5 разів більше, ніж маємо іноземних інвестицій. Заколисані такими заспокійливими віправданнями, наші державні мужі заплющують очі на те, що останнім часом сусідні країни активно заохочують міграцію «мізків» — айтішників,

інженерів, лікарів, медсестер, що з України виїжджає перспективна молодь і навряд чи сюди повернеться.

Я спостерігала, на яких авто під'їжджають весільні гості, як були вони виражені, які розмови вели, й думала про те, що гроші, які вливають в українську економіку трудові мігранти, навряд чи мають відчутний вплив на неї. Левова частка витрачається на непродуктивне споживання з метою продемонструвати, що «ми круті, ми можемо собі це дозволити». Така вже вдача у нас, українців.

...НЕВТОМНІСТЮ Й ЗАПОВЗЯТЛИВІСТЮ ОЧІЛЬНИЦІ МОЗ УЛЯНИ СУПРУН

Такої уваги і настільки суперечливого ставлення до себе, мабуть, не переживав жоден її попередник на цій посаді, яких за історію незалежності України було більш як два десятки. По-перше, шлях Уляни Супрун до міністерського крісла пролягав не через парламент, як того вимагає Конституція. Її призначив уряд виконувачем обов'язків, і в такому непевному стані вона лишається й донині. Медичну реформу, яку заповзятливо пропагує і просуває Уляна Супрун, багато хто критикує. Найбільші антагоністи — голова Комітету ВР з питань охорони здоров'я Ольга Богомолець, екс-очільник МОЗу Олег Мусій та опозиційні депутати, які постійно намагаються відправити непоступливу «американку» у відставку. Мовляв, Супрун — аматорка в управлінських справах, іноземка, яка не розуміє реалій України, знищує вітчизняну систему охорони здоров'я. Її ставлять у провину, що народилася і виросла у Детройті, що має на рахунках у США чимало грошей, її роблять закиди щодо освіти та зовнішності і називають «доктор смерть»...

Неоднозначно сприймають наші співвітчизники й активну просвітницьку діяльність Уляни Супрун, яка на своїй сторінці у Facebook регулярно розвінчує медичні міфи і спростовує усталені застереження лікарів. То вона переконує нас викинути з аптечок йод і зеленку, то дає перелік неефективних при лікуванні грипу препаратів, які призначають хворим в Україні, то заспокоює, що протяги й сидіння на холодному здоров'ю не шкодять, і вчитъ нас, як диких тубльіців, чистити зуби на ніч... Це дратує навіть лояльних прихильників пані міністерки. Бо мимоволі напрошуються запитання: «А кому ж, як не вам, наводити порядок на ринку ліків, дбати, щоб ми мали якісні вакцини, не потерпали через відсутність сироваток? І чи резонно пояснювати, що руку з пробою Манту можна мочити, якщо не завжди є туберкулін?»

Сьогодні важко судити, чи здійснюються плани нинішньої очільниці Міністерства охорони здоров'я і якими будуть плоди реформи. Але Уляна Супрун ламає стару систему без вагань, без тіні сумніву. Чи добрий це симптом? ■

Справжні чоловіки захищають Батьківщину

ЛУЦЬКИЙ ОБ'ЄДНАНИЙ МІСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ КОМІСАРІАТ ПРОВОДИТЬ ВІДБІР КАНДИДАТІВ НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ ЗА КОНТРАКТОМ НА ПОСАДИ СОЛДАТСЬКОГО, СЕРЖАНТСЬКОГО ТА ОФІЦЕРСЬКОГО СКЛАДУ ДО ЗБРОЙНИХ СІЛ УКРАЇНИ

На військову службу за контрактом приймаються під час дії особливого періоду: чоловіки — від 18 до 60 років, жінки — від 18 до 50 літ.

Терміни контракту

6 місяців — для громадян, що відслужили 11 місяців служби по мобілізації (строкової служби), або звільнених із військової служби під час особливого періоду (з березня 2014 року), 3 роки — для громадян, які не служили, осіб рядового та сержантського складу запасу.

Грошове забезпечення

Рядовий склад — від 8000 грн. Сержанти — від 9000 грн. Офіцери — від 10000 грн.

Щомісячно за участь в ООС: 4500, на лінії зіткнення — 10000 грн.

Соціальні гарантії

Військовослужбовці мають право на безкоштовне здобуття вищої освіти без відриву від військової служби, безкоштовне медичне забезпечення, а також санаторно-курортне лікування. На сьогодні розроблено зміни до Закону України «Про соціальні та правові захист військовослужбовців та членів їхніх сімей» щодо виплати грошової компенсації за піднайом житла для осіб рядового, сержантського та старшинського складу. За працівниками, прийнятими на військову службу за контрактом, у тому числі шляхом укладання нового контракту на проходження військової служби, під час дії особливого періоду на строк до його закінчення або до дня фактичного звільнення зберігається місце роботи, посада і середній заробіток.

Відповідно до комплексної програми Луцької міської ради (рішення міської ради від 25.04.2018 року № 40/37), для підтримки військовослужбовців, які уклали контракт для проходження військової служби у Збройних силах України та були на військовому обліку в Луцькому ОМВК, виплачується одноразова матеріальна допомога в розмірі 5000 гривень.

За більш детальною інформацією стосовно військової служби за контрактом звертатись у Луцький об'єднаний міський військовий комісаріат за адресою: м. Луцьк, вул. Теремнівська 85-а, кабінет 505.

Контактні телефони: 75-14-31; (066)249-58-85; (068)48-40-160.

■ Цікавий співрозмовник

ВТЕКЛА ВІД ІНФАРКТУ — ВТІКАЄ ВІД СТАРОСТІ

85-літня Ірма Миколаївна Машкова, активно займаючись фізкультурою, зберігає не лише гарну фізичну форму, а й отримує позитивний заряд енергії

Алла ЛІСОВА

У ВІСІМДЕСЯТ ОПАНУВАЛА... КОМП'ЮТЕР

Пані Ірма на пенсії з 1989 року, але не уявляє, як можна сидіти цілими днями на лавці чи перед телевізором. Для неї — це період насиченого життя, зустрічей з непорядними людьми, невтомної праці над собою. Майже десять літ тому ця дивовижна жінка самотужки подолала складний післінфарктний стан завдяки китайському апарату Шу Боши, який, впливаючи на біологічно активні точки, стимулює роботу певних органів.

Нині її, як і раніше, можна часто побачити у спортивному костюмі. А цієї зими взяла у руки спеціальні палици для так званої скандинавської ходби — і щодня, навіть у сніг і мороз, долала десятки кілометрів. Коли рухається з ними, назначає Ірма Миколаївна, задіяні майже всі м'язи, і це добре тренує.

«У мене строге правило: не менше 10 тисяч кроків щодня, — розповідає з осяйною усмішкою. — Як рахую? Дуже просто: за хвилину роблю приблизно 90 кроків. Якщо рухаєшся вгору — менше, вниз — 100–105».

Жінка каже, що вранці, коли ще повітря чисте, не загазоване, вирушає то в напрямку Низкиницького монастиря, то до села Тишкович чи колишнього цегельного заводу — насолоджується небом, сонцем і землею. А потім включається у роботу. «Ви не повірите, — мовить,

Фото Алли Лісової

Ця унікальна жінка давно дружить зі спортом.

— але в мене зовсім нема вільного часу».

Вловивши моє здивування, по-казує на комп'ютер. Його син разом

учителем фізики працювала».

А зберегти добру пам'ять (підтвердила це, декламуючи напам'ять вірші українських і російських класи-

К Треба жити нинішнім днем, бо завтрашнього для нас може й не бути...

із онуком Максимом, котрий проживає в Москві, купили їй на ювілей. Але дуже поспішали назад, тож Ірма Миколаївна зосталася сама на сам із винаходом цивілізації. Вихід знайшла швидко: пішла у книжковий магазин і придбала «ПК для «чайників». На запитання, чи легко було розібратися у премудростях, розсміялася і пояснила: «Я ж закінчила фізико-математичний факультет! Навіть деякий час

ків, молитви), логіку й уміння влюблювати найголовніше допомагають фізичні вправи і регулярне читання книг.

ПЕРЕБОРОЛА САМУ СЕБЕ

День розпочинає з легкої ранкової гімнастики. Вмікає комп'ютер, де в неї записані вправи для супутників за Норбековим. Далі — щоденні присідання за систе-

мою Неумівакіна: спочатку — напівприсідання, потім — повні. Коли запитала, чи не втомлюють її такі постійні навантаження, у відповідь почула: «Та ви що? Я все виконую із задоволенням. І дихальну гімнастику. Це ж мені допомогло вижити жити повноцінно далі».

Ще в молоді роки Ірма Миколаївна мала складну операцію на легені. Потім — інфаркт. Шість років тому потрапила в онкологічне віддлення.

«Ніколи під час хвороби не падала духом, бо знала, що наше здоров'я — у наших руках. Господь дає тривалість життя, а його якість творимо самі. Шкода, що зараз нема занять з лікувальної фізкультури, як це було до 2010 року. Це багатьох рятувало від різних недуг», — каже жінка.

Був у Ірми Миколаївні і складний період у житті, коли помер старший син. Тривала депресія відбила бажання і від заняття, і від спілкування. Але після того, як на неї почали косо дивитися знайомі, постановила: «Досить скиглити!» Відтоді твердо дотримується такої філософії: якщо можеш змінити те, що тебе непокоїть, — дій, якщо ні — відпусти. Треба жити нинішнім днем, бо завтрашнього для нас може й не бути...

ВЧИТЬСЯ Я УЧИТЬ ІНШИХ

Ірма Миколаївна багато років працювала на посаді лаборанта та інженера-хіміка управління нала-

годжувальних робіт виробничого об'єднання «Волиньвугілля», досі спілкується з колегами, сусідами. А от чи багато має однодумців?

«Не всі сприймають мій спосіб життя, — розповідає. — Але нічого дивного. Бо я, наприклад, не можу зрозуміти, чому це в 50-річній жінки болять коліна... Запитують пораду — відповідаю, що собою треба займатися. Але є люди, які поділяють мої методи боротьби з хворобами та старістю. Обмінююся інформацією, підказуюмо одна одній різні рецепти і вправи. От недавно сама освібла такі для покращення зору і слуху. Вже маю помітний результат».

Не могла не поцікавитися у «спортивної» пенсіонерки системою харчування. Правила у неї прості: зранку — обов'язкова каша й овочі, переважно морква; протягом дня можна все, але не переїдати; вечера — не пізніше 8-ї вечора. П'є воду, зелений і трав'яний чаї, а от кави не вживає.

Коли заговорили, що нелегко одиноким людям зараз, у період постійного зростання цін, жінка мовила: «Я пережила голод 1932–1933 років, потім — 1946–1947. Тоді справді пухли і вмирали від хронічного недоінання. А зараз і хліба, і макароні удастся!»

А для душі — перегляд колишніх фільмів, класична музика, поезія. Ірма Миколаївна з надзвичайною акторською майстерністю читає мені вірш про жінку — «Чоловек, на котром держиться дом».

«...Знайомі, дивлячись на мої щоденні пробіжки, жартують: «Відкаке від старості?» А я лише усміхаюсь у відповідь. Бо сміх, добрий настрій і позитивне сприйняття того, що відбувається, — це теж запорука здоров'я», — ділиться секретами Ірма Миколаївна. ■

Bітаємо!

Сторічний ювілей відсвяткували 13 травня дорога матуся, бабуся, прарабуся, жителька села Шклинь Горохівського району

Євдокія Спиридонівна ВІТЮК.

Бажаємо здоров'я, Божого благословення, спокою і довгих років життя.

Летять роки, як чайки над водою, А разом з ними доля непроста. Тож зичимо вам, мамо, із любов'ю Здоров'я, радості і людського тепла.

Нехай цвітуть під небом синьооким

Ще довго-довго дні літа.

А тиха радість, тепла і висока, Щоденно хай до хати завіта.

З повагою, шаною та любов'ю дочка Надя, син Василь, зять Андрій, невістка Валентина, внуки Андрій, Сергій, Оксана, Наташа, правнуки.

Сьогодні 80-річний ювілей святкує наш тато, дідусь, прадідусь, житель села Зміїнець Луцького району

Ераст Іванович МАМОТЮК.

Бажаємо міцного здоров'я, добrego самопочуття, довгих років життя у міцному родинному колі.

Наш славний і рідний, найкращий на світі.

З тобою нам завжди затишно й світло.

Ти гарний господар і батько чудовий, Даруєш турботу та море любові.

Хай Бог милосердний

з високого неба

Дарує усе, чого тобі треба.

А Матінка Божа —

Цариця Свята —

Дарує щасливі й довгі літа.

З найширішим

і найтеплішим побажанням

кохана дружина, уся родина.

Завтра 60-літній ювілей зустрінє сучасна, розумна, життерадісна жінка, найкраща вчителька

Любов Сергіївна ЧЕРНЮК,

жителька села Ратнів Луцького району.

Шановна іменинице, вітаємо вас у день ювілею, бажаємо щастя та вітхі з сім'єю.

Хай Господь дарує ще років багато, здоров'я й байдарості - в будні та свята.

Роки летять, мов лебеді у вірій, Життя іде, його не зупинить. Прийміть вітання наші щирі, До ста вам зичимо прожити. Хай будуть поруч віра і надія, Як два крила, що власті не дадуть, Любові й милості Господь наділить, І довгих літ, що сонцем виграють. За вашу скромність, чесність, благородство, За простоту душі - від нас усіх уклін. Хай рік від року краще вам живеться І щастям повниться ваш дім.

3 повагою

випускники 1996 року ЗОШ I – III ступенів села Ратнів.

Відсвяткував 12 травня 55-річний ювілей чуйний, коханий, люблячий чоловік, тато

Микола Васильович КАПІСІС,

житель села Метельне Ківерцівського району.

Спасибі тобі, що живеш на світі, За добре серце, за очі привітні, За руки, такі роботящи, невтомні, За душу чутливу, що завжди пригорне.

Хай буде скрізь усе в порядку, Добра тобі, миру і достатку. Хай Господь тобі сили посилає, Тебе і шлях твій благодать осяєва.

З повагою та любов'ю дружина Люда, сини Олег, Володимир із сім'ями.

Хай пахучим цвітом стелиться дорога,

Хай відходять вдалеч горе і біда.

Хай же будуть щастя і міцне здоров'я,

Радість і повага на многій літі.

За пройденим не треба сумувати,

Попереду щаслива жде пора.

Хай буде щедрим ювілейне свято,

Здоров'я, любові і добра.

Нехай цей день вам зморшок не прибавить,

Старі нехай розгладить і зігре,

Здоров'я зміцнить, від негод позбавить,

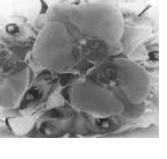
Кохання й щастя в дім ваш принесе.

Зі щирими побажаннями доночка Таня, син Роман,

мама Марія Захарівна, тато Адам

Миколайович, сестра Наташа,

брать Валерій із сім'ями з Камінь-Каширського району.

Вітання з фотографією — 250 грн + 25, якщо ви бажаєте розмістити на нашему сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Многая літа!», без фотографії — 200 + 20 (за сайт), від колективів та фірм — 350 грн + 35 (за сайт) з фотографією, 300 + 30 (за сайт) — без фотографії.

■ Таланти рідної землі

Фото Лариси ЗАНЮК.

Керівник «Надвечір'я» Світлана Шворак.

Фото з архіву колективу «Народна криниця».

Фото Лариси ЗАНЮК.

Марина Цицюк проміряє фартух, якому сто років.

ПІСНЮ З «НАРОДНОЇ КРИНИЦІ» НІЧИМ НЕ ВИЧЕРПАТИ

Колектив із такою назвою створила у Турійську Ольга Михайлівна Антонюк ще у 1987-му, перед тим — «Срібницю» в Соловичах, уклала дві збірки фольклору з нотами й обіздила зі своєю хор-ланкою у весь район, бо вчителька молодших класів із села Обенижі на Турійщині культуру розвивала не за гонорари, а з власного бажання. Спілкувалася зі старенькими, з їхніх слів записала й відродила обряди водіння куста, колодки, зажинки й обжинки, купальські, весільні, петрівчані пісні, колядки, щедрівки — усім цим наповнений колектив до сьогодні й щедро ділиться зі слухачами. Учасники мають що показати усій країні й не приховують, що дуже хочуть на «Фольк-musik»

Лариса ЗАНЮК

— Коли Ольга Антонюк оселилася в Турійську, то й сюди до неї ентузіасти потяглися на співанку, — розповідає Марина Цицюк, якій у 1998-му Ольга Михайлівна передала керування «Народною криницею».

Минулого року колектив відсвяткував 30-літній ювілей, згадували свою засновницю та всіх, хто відійшов у засвіті. Відколи у 1992-му отримали звання народного колективу та приєдналися до них троєсті музики, відзначають «Народну криницю» на кожному дійстві з скрипкою, баяном, стареньким раритетним контрабасом та голосистими учасницями у давніх національних костюмах. Гурт часто бував у Поль-

щі й Білорусі, на різних фестивалях в Україні: у Чернівцях, Івано-Франківську на «Бойківській ватрі», на зйомках українсько-канадського фільму «Різдвяна містерія» у Львові, де показали обряд Святої вечери. То було цікаве дійство, розповідають, адже з усіх усюд сходилися у хатину колективи з різних областей і співали «Многії літа», попереуду всіх ішов по снігу босий Василь Жданкін, а наша «Народна криниця» у тій хатині показували давній турійський обряд Святої вечери...

Зараз у колективі — 20 співаків віком 55–80 років. Двічі на тиждень збираються на репетиції в районний будинок культури ті, що завжди були активними і на пенсії не хочуть відпочивати. Кажуть, в основному сюди знайомі знайомих кликали.

Деякі співають ще й у церковному хорі. У репертуарі колективу не лише народні, а й повстанські та авторські пісні.

Поряд за стіною у районному будинку культури ще один хор виспівує — то народний аматорський

«Така в нас робота: немає буднів, одне свято.»

колектив ветеранів праці «Надвечір'я», яким керує Світлана Шворак. На перший погляд здається, що вони змагаються поміж собою, хто кого переспіває, аж ні — кожен має свою родзинку.

— Така в нас робота: немає буднів, одне свято, — жартує пані Марина і демонструє старенький столітній фартух.

Запитую, які ж мають потреби й бажання.

— Бажання спільне на два колективи, — відповідають керівники у два голоси, — виступити на «Фольк-musik». Але для цього потрібні кошти...

— Багато підприємств у районі закрилося, люди хто куди виїжджають, а ми все співаемо, — додає пані

Світлана і розвіює журбу: — Місцеві підприємці нас, як можуть, підтримують: нещодавно возили на екскурсію у Зимненський монастир, бо як не відзначити, коли ми прикрашаємо кожне дійство в районі.

І справді, ось Людмила Футала, яка співає в «Народній криниці» вже 30 літ, від дня заснування, каже:

— Я з дому через усе містечко йду в костюмі й пишаюся тим, що виступаю, бо це піднесення додає здоров'я. Хоч ми й у літах, та не відчуваємо цього. Тільки поспівали, а вже допитуємося, коли наступна репетиція, — усміхається енергійна жінка. (Хто там казав щось про людей пенсійного віку?) — Сюди нас ніхто ходити не силує, — пояснює пані Людмила, — ми тут, бо любимо пісню. Так учила аматор мистецтва від Бога, моя вчителька початкових класів, до якої, як магнітом, тяглися й дорослі, як діти. «Людочка, ти прийдеш співати?» — не раз питала мене, і я йшла. Що вона тільки не вела: народний театр, хорланку, танцювальний колектив, і всюди було цікаво, бо підносила народність, шукала стареньких, які нам цей дух передавали. Така була баба Варка з Обенижів, то переговорить із нею Ольга Михайлівна — і вже наступного дня сценарій готовий. І робила це не за гроші, а на широму ентузіазмі. За таку працю тоді нічого не платили, і навіть рідні її того не розуміли... На таких людях, напевно, й тримається культура...

Отакі славні співаки живуть у Турійську, і їхня «Народна криниця», як і пісня, невичерпна... ■

■ Фотофакт

У Луцьку 384 легкоатлети бігли за мир

Учора вулицями обласного центру Волині пройшла легкоатлетична естафета, приурочена 73-ї річниці Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, на призи редакції газети «Волинь-нова» та департаменту сім'ї, молоді та спорту Луцької міської ради

На цій світлині із Кубком переможців позує юна команда Луцького педагогічного коледжу. Крім їхнього колективу, чемпіонами у своїх категоріях

також стали збірні Східноєвропейського національного університету (вони першими із 32 команд перетнули фінішну стрічку), НВК «Гімназія № 14 імені Василя Сухомлинського», Волинського обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою (команда № 1) та Центру туризму, спорту і краєзнавства учнівської молоді. ■

Репортаж із 58-ї естафети читайте у четверговому номері «Волинь-нової».

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

■ Імпреза

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

«Шануймо маму» — хай ці слова залишаються актуальними у всі часи.

«МАМИН РУШНИК ПРОМОВЛЯЄ БЕЗ СЛІВ...»

13 травня відбувся приурочений до Дня матері фестиваль «Вишиті обереги єднання»

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Традиції об'єднують різні покоління.

Олександр ДУРМАНЕНКО

Уже вдев'яте на Театральному майдані обласного центру збираються всі, хто береже пам'ять про традиції українського народу. Люди різних поколінь принесли із собою рушники — не лише як згадку про ми-

нуле, але й як безцінний спогад про жіночі руки, що їх вишивали. Гості свята мали зможу відвідати майстер-класи та презентації, послухати виступи народних колективів, узяти участь в конкурсах. Приємно, що до акції доєдналися установи та мешканці довколишніх будинків, адже багато вітрин магазинів і вікон домівок лучан було прикрашено рушниками.

Після вітальних слів

час фестивалю розпочався збір коштів на будівництво храму у місті Волновахі. Нині ж комплекс майже завершено. Автор ідеї «Вишитих оберегів єднання» заслужений діяч мистецтв України Віталій Іваничук, привітавши усіх зі святом, нагадав, що наступного року фестиваль відзначатиме десятий день народження.

Після цього сотні гостей свята, сполучивши кінці рушників,

До акції доєдналися установи та мешканці довколишніх будинків, адже багато вітрин магазинів і вікон домівок лучан було прикрашено рушниками.

духовенства, обласних і міських керівників до присутніх звернулася народна артистка України Лілія Сандулеса. Вона прибула до Луцька не лише з музичною програмою, а й захопила із собою чернівецький рушник. Голова благодійного фонду «Волинь-2014» Володимир Кривович нагадав, що минулого року якраз під

створили єдине полотно, яке простяглося над Театральним майданом. Зазвучала тужлива музика, і студенти Волинського коледжу національного університету харчових технологій сформували з вишитих оберегів пам'ятні слова, які ніколи не повинні забуватися: «ШАНУЙМО МАМУ».

ГУРТІВНА АГРОТЕХНІКИ

НОВІ МІНІ-ТРАКТОРИ
«Сінтай», «Джинна»,
«Фотон», «Донгфенг», ДТЗ
(виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА

МОТОБЛОКИ «Зірка»
«Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 к.с.

Гарантія запасні частини,
навісне обладнання,
доставка.

Доступні ціни
Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ
З МОЖЛИВІСТЮ ВІДШКОДУВАННЯ ВІДСТОТІВ

М. Луцьк, вул. Мамсурска, 21
(р-н цукрового заводу), маршрутка №4 та 9а
Tel.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66

www.agrotehnika.info

■ Футбол

«З берегів Дніпра — Кубок на-гора!»

Такий банер уболівальників «Шахтаря» допоміг підопічним Паулу Фонсеки вперше в сезоні перемогти «Динамо»

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Кубок України з футболу. Фінал. «Динамо» (Київ) — «Шахтар» (Донецьк) — 0:2 (0:1 — Факундо Феррейра, 47 хв.; 0:2 — Ярослав Ракицький, 61 хв.)

9 травня. Дніпро. Стадіон «Дніпро-Арена». 28155 глядачів. Головний суддя Юрій Можаровський (Львів).

До фінального поєдинку Кубка України гранди українського футболу підійшли в статусі 11-разових володарів трофею. Тож імовірна перемога робила і «Динамо», і «Шахтар» рекордсменом — 12-разовим володарем національного Кубка!

Нагадаємо також, що динамівці та «гірники» не часто віддавали цей трофей комусь «третьому». Окрім них, престижну нагороду над головою підіймали лише гравці одеського «Чорноморця» (двоє: у вже далеких 1992 і 1994 роках), полтавської «Ворскли» (1999) та сімферопольської «Таврії» (2010).

Для киян двобій з одвічним суперником був ще й фактично останньою нагодою завершити сезон не з бубликом у графі «здобуті трофеї». Ну а «Шахтар», звісно, хотів нарешті перемогти «Динамо» (у трьох уже зіграних поєдинках чемпіонату підопічним Паулу Фонсеки зробити це не вдалося) — і здобути «посудину», гідну того, аби покласти в неї «золото» (на той момент ще формально «не оформлене», але вже дуже близьке).

Кияни почали поєдинок активніше. І вже на восьмій хвилині м'яч опиняється у сітці воріт Андрія П'ятова! Щоправда, суддівська бригада на чолі з Юрієм Можаровським фіксує офсайд, а повтори доводять — Микита Бурда в момент пасу від Віктора Циганкова справді перебував «поза грою».

ЗА ВОРОТАМИ **Олександр ХАЦКЕВІЧ,** головний тренер «Динамо»:

«План на гру був такий — більше контролювати м'яч.

«Шахтар» давав нам простір, і в перші 20 хвилин все

було нормальним. Потім у нас почався якийсь поспіх,

нічим не обґрунтовані помилки, ми самі віддавали

м'яч.

Сказати, що суперник чинив на наші ворота

сильний тиск, я не можу. У нас теж було достатньо моментів навіть після двох пропущених м'ячів. Але клас є клас. Треба дивитися правді в очі.

У нас досить багато хлопців, які вперше брали участь у фіналі. Вони старалися, робили на полі те, що могли. Звичайно, і юні, і команда засмучені. Нам теж хотілося завоювати цей трофей».

Паулу ФОНСЕКА,

головний тренер «Шахтаря»:

«На стадіоні панувала чудова атмосфера, а вболівальники підтримували свої команди. Суперники поважали один одного, не було ніяких проблем. Також хочу відзначити арбітрів, які прекрасно відправили.

Ми були кращими протягом усіх 90 хвилин. Перший тайм пройшов рівно, а в другий половині ми були сильнішими у всьому й заслужено виграли Кубок України».

Олександр ХАЦКЕВІЧ

Паулу ФОНСЕКА

головний тренер «Шахтаря»:

«На стадіоні панувала чудова атмосфера, а вболівальники підтримували свої команди. Суперники поважали один одного, не було ніяких проблем. Також хочу відзначити арбітрів, які прекрасно відправили.

Ми були кращими протягом усіх 90 хвилин. Перший тайм пройшов рівно, а в другий половині ми були сильнішими у всьому й заслужено виграли Кубок України».

**ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ
В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТИ.**
ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ
ХАРЧУВАННЯ, ПРОЖИВАННЯ – ЗА РАХУНОК
РОБОТОДАВЦЯ.
ЗАРОБІТНА ПЛАТА – 10–13 злотих/год.
Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.

Продається земельна
ділянка в місті Рожище
на вулиці В. Стуса, 30
площею 0,0855 га.
Тел. 0677832648.

**ВІКНА, ДВЕРІ,
МЕТАЛОСЕРЕПІЦЯ,
ГАРАЖНІ ВОРОТА.**
Великий асортимент, приємні ціни.
Заміри. Доставка. Монтаж.
+38098 619 06 11.

Продаємо
насіння гречки
Арно,
2 репродукція.
Тел. 0673320024.

**НА РОБОТУ
В ЖИТОМИРСЬКІЙ
ОБЛАСТІ**
потребні чоловіки
(в т.ч. водії) та жінки
віком від 18
до 50 років.
**ОПЛАТА ВИСOKA
ТА СВОЄЧАСНА.**
Забезпечуємо
транспортом
і гуртожитком.
Тел.: 098 518 22 23.

ДІАГНОСТИЧНО-ЛІКУВАЛЬНИЙ ЦЕНТР ІНТАВІТ

ПОСЛУГИ ГНІКОЛОГА

- огляд, мазки, кольпоскопія;
- лікування запальних процесів, ендометріозу, кісти яєчників;
- припалиювання ерозії шийки матки **лазером.**

МАСАЖ, МАNUАЛЬНА ТЕРАПІЯ

Наши адреса: м. Луцьк, просп. Молоді, 4.

Тел.: (0332) 25-04-62, 0507674007, www.intavit.lutsk.ua

ЛІКУВАННЯ П'ЯВКАМИ

гіпертонії, варикозу, лімфостазу, тромбофлебіту.

ВИДАЛЕННЯ ЛАЗЕРОМ

- бородавок, папілом,
- гемангіом, атером,
- капілярної сітки, почервоніння.

Ліцензія МОЗ України №ЛІ-0600385 від 7.06.2012 р.

**МЕТАЛЕВІ
ШТАХЕТИ**
від виробника шириною
10, 11, 13 см
28 кольорів + золотий дуб.
— **Водостічні системи
оцинковані
та кольорові.**
— **Панельні огорожі.**
Тел.: 0506446840,
0674933889.

**ФЕРМЕРСЬKE
ГОСПОДАРСТВО
ШУКАЄ ЧОЛОВІКІВ
ТА ЖІНОК
НА ПОЛЬОВІ
РОБОТИ. ОПЛАТА
ВИСOKA.
ТЕЛ. 0984050020.**

Всього один крок до Вашого БАГАТСТВА!

Знайдіть 5 назв птахів

Загальний призовий фонд – 1 790 000 грн.

За 1 правильну відповідь –

70 000 грн.

За 3 правильні відповіді –

370 000 грн.

За 5 правильних відповідей –

до 1 790 000 грн.

Знайшли? Негайно ТЕЛЕФОНУЙТЕ!

0 (800) 30-02-08

Ваш дзвінок безкоштовний зі стаціонарних і мобільних телефонів.
Називте Вашу відповідь і номер призового коду.

ПРИЗОВИЙ КОД №16608

*ТОВ «С-МЕЙЛ» є одним із Організаторів маркетингової Акції «Золотий Фонд». Загальна вартість призовів до 1 790 000 гривень. Акція діє з 20.06.2017 р. по 29.06.2018 р. на всій території України. В Акції мають право брати участь виключно повнолітні громадяни України, які зробили та оплатили замовлення товарів із Пропозиції Організатора. Повна версія офіційних правил на сайті: www.rodynna.com

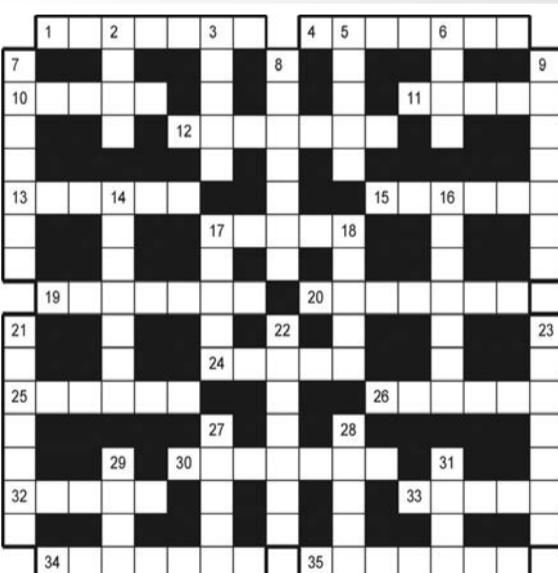
Потрібні робітники на
збір полуниці в Луцький
район.
За потреби
надається житло.

Тел.: 0663902195,
0969261943.

Господарство візьме
на роботу подружжя
зооветспеціалістів.
Житлом з усіма
зручностями
забезпечуємо.
Заробітна плата за
домовленістю!
Інформація за телефоном
0673328906.

ПОТРІБНІ ПРАЦІВНИКИ НА ЗБІР
ПОЛУНИЦІ В С. ХОРОХОРІН
ЛУЦЬКОГО РАЙОНУ.
(ПРОЖИВАННЯ, ХАРЧУВАННЯ).
Тел. 0503708174.

Кросворд

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

- Старовинна метална зброя у вигляді сталевого лука.
- Країна, що застосовує зброю проти іншої. Нині Росія для України.
- Ділянка рослинності в пустелі.
- Головний убір вищого православного і католицького духовництва.
- Те саме, що й цінга.
- П'еса Мольєра.
- Різновидність самозахисту без зброї.
- Спортивна гра з м'ячем і ракеткою.
- Твір, у якому автор розповідає про події минулого.
- Один із найефективніших рекламних носіїв.
- Організована злочинна діяльність.
- Марка російського легкового автомобіля.
- Знакова система фіксації мови.
- У давньоримській міфології божество кохання.
- Швейцарець, російський математик, механік, фізик і астроном.
- Платформа вздовж залізничної колії, біля якої зупиняється потяг.
- У феодальній Японії світські феодали.
- Дика качка.
- Місцевий вітер на узбережжі великих водойм.
- Наука про мораль.
- Місто-порт в Італії.
- Річка на Волині.
- Відкритий з однієї чи двох сторін сарай.
- Щастя, доля, удача.
- Футбольний клуб Франції.
- Столиця Бутану.
- Розмічальний столярний чи слюсарний інструмент.
- Розправа з політичними противниками шляхом насильства.
- Речовина, яку містять алкогольні напої.
- Творець спектаклю, фільму.
- Хвороба, пов'язана з викривленням хребта.
- Район Києва.
- Острів у складі Індонезії.
- Тварина водойм.
- Найвищий орган державної влади Польщі.
- Автор поеми «Фауст».

Склад Микола ДЕНІСЮК,
с. Щитинська Воля,
Ратнівський район.

Відповіді — у наступному номері.

ПрАТ «Гнідавський цукровий завод»
TERMINOVHO ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:
- ВАНТАЖНИКІВ СКЛАДУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ –
З/П ВІД 15 000 ГРН.

Офіційне працевлаштування.
Дворазове харчування.
Іногороднім надається місце в гуртожитку або
доїзд за рахунок підприємства.
Звертатись за телефоном у Луцьку:
20-40-35; факс (0332) 76-99-60.

ПАМ'ЯТАЄМО, ЛЮБИМО, СУМУЄМО
Ось уже минуло 10 і 8 років, як не
стало дорогих синочоків
Володимира Михайловича
26.03.1957 – 3.05.2008 рр.
та
Ігоря Михайловича
10.10.1965 – 10.05.2010 рр.
ЯЦІНІВ.
І знову весна, знову прийшла пора,
Яка несе журбу на хмарах сивих,
А серце й досі ще не відпустило.

Дирекція та колек-
тив Волинської ДСГДС
НААН глибоко сумують
та висловлюють щирі
співчуття родині, дру-
зям та близьким з при-
воду важкої втрати –
смерті

Петра Сергійовича
ТЕСЛЮКА,
досвідченого науковця,
великого життєлюбіа,
чудової та порядної лю-
дини. Пам'ять нетлінна.
І вона навіки збереже у
наших серцях світливий
образ Петра Сергійовича.
Хай пухом буде для
нього рідна зем-
ля.

Колектив діагностичного відділення Луцької
міської клінічної лікарні глибоко сумує з приводу пе-
редчасної смерті лікаря-професіонала

Діні Сергіївни

КОНДРАТЮК

і висловлює щирі співчуття родині та
блиzkim покійної. Вічна її пам'ять і Царство
Небесне.

Василя Степановича
ТРИБОЩУКА.

Вашу сім'ю спіткало величезне горе. Втрата такої
надійної опори в житті, яким є батько, — непо-
правна. Смерть дорогої тата — це страждання,
яке ніхто не може полегшити. Прийміть наші щирі
співчуття. Сумуємо разом із вами та молимося за
упокій його душі.

НЕРУХОМІСТЬ

● Терміново продається будинок (9 х 8) у с. Сокиричі (15 км від Луцька). Є вода, телефон, надвірні споруди, 75 соток землі. Поруч — газ. Заасфальтований доїзд. Можна частинами. Тел.: 096 83 68 448, 099 18 82 184.

● Продається житловий будинок у с. Крухиничі Локачинського району. Є усі комунікації та надвірні споруди. Тел. 097 25 82 475.

● Продається на березі річки Конохелька будинок (новобудова) в селі Олешковичі Рожищенського району (земельна ділянка 20 соток, підведені газ, світло). Ціна договірна. Тел. 067 27 06 103.

● Терміново продається в центрі с. Седлище Любешівського району 1.5-поверховий блочний будинок. Є 0.42 га землі. Тел. 099 27 99 190.

● Продається у с. Хорів Локачинського району будинок з надвірними спорудами, вода в будинку. Є присадибна ділянка, поряд ставок. Ціна договірна. Тел.: 096 74 82 230, 097 01 90 784.

● Продається хата у с. Щурин Рожищенського району. Ціна за домовленістю. Тел. 050 76 44 496.

● У с. Одеради Ківерцівського району (30 км від Луцька) продається 4-кімнатний цегляний будинок з надвірними спорудами (хлів, погріб, колодязь). Є газ, 0.5 га землі. Ціна договірна. Тел. 067 67 34 027.

● Недорого продається газифікований дерев'яний будинок (теплий, придатний до житла). Є газифікована літня кухня, погріб, хлів, садок, 0.5 га землі. Власник. Тел. 099 19 97 628.

● Продається цегляний газифікований будинок у селі Заболотці Іваничівського району (15 км від Нововолинська). Є всі надвірні споруди, криниця, 0.8 га городу. Ціна договірна. Тел. 098 87 41 312.

● Терміново продається цегляний будинок (1.5-поверховий, накритий металочерепицею, нові пластикові вікна). Є усі документи. Ціна договірна (с. Журавники Горохівського району). Тел. 097 99 54 499.

● У с. Ощів Горохівського району продається газифікований дерев'яний будинок (шалькований, 2 кімнати, комора, веранда, проведена вода). Є літня кухня, хлів, льох. Усе приватизоване. Тел. 095 00 43 117.

● Продається у м. Любомль будинок з усіма надвірними спорудами. Є присадибна ділянка (13 соток). Усе приватизоване. Ціна договірна. Тел.: 093 00 80 392, 099 55 59 492.

● Недорого продається у с. Білосток Луцького району приватизоване господарство (хата, хлів, літня кухня, льох). Є город, криниця. Тел.: 095 54 60 482, 099 03 82 495.

● Терміново продається приватизована газифікована хата з надвірними спорудами (2 хліви, літня кухня, льох). Є криниця, 55 соток городу. Заасфальтоване подвір'я. Ціна договірна (с. Шклинь Горохівського району). Тел. 095 15 03 489.

● Продається у с. Острів'я Шацького району будинок (119 кв. м, 5 кімнат, кухня, ванна, туалет, пічне опалення). Є свердловина, криниця, хлів, 0.15 га приватизованого городу, заріблений ставок. До о. Світязь — 4 км. Тел.: 063 92 52 948, 068 06 21 006.

● Продається на хуторі земельна ділянка (0.90 га). Тел. 099 48 87 175.

● Продається дача на масиві «Промінь» (перша лінія, ділянка № 33). Тел.: (0332) 72-67-70, 066 57 24 066.

● Продається у с. Копачівка Рожищенського району земельна ділянка (0.25 га). Поруч — ліс. Ціна договірна. Тел. 098 64 46 628.

● Продається земельна ділянка (10 соток) під забудову у селі Тарасове (10 хв. від центру Луцька). Усі комунікації - поруч. Тел.: 066 34 19 523, 097 32 16 261, 099 24 27 709, 098 83 67 909.

АВТОРИНОК

● Продається автомобіль ЗІЛ-130, дизель Д-240, короткий, високі нашивки, на ходу. Тел. 067 42 67 903.

● Продається мотоцикл «Муравей» у дуже доброму стані, на ходу. Ціна договірна. Тел. 096 33 03 334.

● Продається автомобіль ЗІЛ-ММЗ 554 (дизель), на ходу. Ціна 58 000 грн. Тел.: 068 62 70 061, 066 76 84 787.

● Куплю автомобіль (нерозмитнений, кредитний, проблемний) на запчастини. Можна без документів. Тел.: 099 71 12 223, 068 83 83 834.

● Куплю автомобіль у будь-якому

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у газеті «Волинь-нова» — **25 гривень за одне найменування + 5 гривень, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **70 гривень за один раз публікації + 15 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **70 гривень + 15 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою + **25 грн (за сайт + 25)**. Вартість оголошення про згубу — **25 грн + 5 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСКА ТЕХНІКА

● Продається трактор МТЗ та зернозбиральний комбайн «Клаас Консул». Тел.: 068 76 82 884, 068 91 93 475.

● Продам: сінограбарку («сонечко»), зернову сівалку, плуг (2-, 3-корпусний), борони, обприскувач (400 - 900 л), бурякову сівалку, лійку для міндобрива. Тел. 096 94 28 410.

● Продається новий плуг ПЛН 2-25/30 до тракторів (T-25, T-40, «китаєць») у Горохівському районі. Тел. 067 13 51 291.

● Продається зернозбиральний комбайн «Клаас Компакт-30», картоплекомбайн «Карлик Z-642», бочка до трактора 2 куби (смт Локачі). Тел. 068 02 07 794.

● Недорого продається тракторний причіп 2 ПТС-4 у доброму стані. Тел. 096 72 22 134.

● Терміново недорого продається трактор T-40 АМ у дуже доброму стані, нова гума. Тел. 096 80 48 733.

● Продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ, велика кабіна, після капремонту. Недорого. Тел. 066 38 05 887.

● Куплю трактори T-25, T-40, МТЗ у будь-якому стані. Тел. 096 53 38 840.

● Продається зернозбиральний комбайн «Джон Дір-950» (є кабіна, жатка - 3.6 м). Тел. 097 87 31 729.

● Продам: картоплесортувалку КСП, навантажувачі ТЗК-30, ПС-08, культиватор фрезерний, приймайний бункер, 4-рядну картоплесаджалку та косарку картоплі, різні транспортери, запчастини до картоплетеchnіки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

● Продається зернозбиральний комбайн «Клаас Протектор», 1978 р.в., широкі жатки - 3.7 м, 6 циліндрів, січкарня, є документи. Тел. 066 96 94 045.

● Продається прес-підбирач «Велгер-41» у дуже доброму стані. Тел. 095 18 543.

● Продам: трактори МТЗ (нові та б/в); комбайни бурякозбиральні та зернозбиральні (усі моделі); фронтальний навантажувач на МТЗ; шини (8.3/8-20 (нові); 12.5x80-18); кожух на двигун СМД; документи на МТЗ, 2 ПТС-4, СК-5 «Нива»; ворота гаражні (3.10 x 3.10), скобу-підкопач, запчастини до комбайна «Кляйне». Тел.: 097 27 77 435, 050 67 11 093, 098 12 57 618.

● Продається трактор МТЗ-80, 1994 р.в., у доброму стані (привезений з Польщі, є документи, знятий з обліку). Можливі доставка. Тел.: 067 12 53 737, 099 08 34 091.

● Продам комбайн «Массей Фергюсон-487» (special) у робочому стані, об'єм жатки — 3.6 м. Тел.: 097 26 63 598, 067 34 47 233.

● Продам запчастини до зернових комбайнів (двигуни, коробки, січкарні, вали, паси та інше), а також привезу на замовлення. Тел.: 096 74 38 807, 063 26 22 833.

● Продам зернову сівалку (привезену з Європи). Можливі доставка. Тел.: 096 95 596, 050 84 29 221.

● Продам трактор МТЗ-80 у доброму стані. Ціна договірна. Тел.: 050 53 95 710, 098 63 05 257.

● Продам трактор T-25 у гарному стані (привезений з Польщі). Недорого. Тел.: 096 42 90 426, 067 79 08 629.

● Продам: трактори T-25 (привезені з Польщі), сівалки, саджалки, прес-підбирачі та іншу с/г техніку. Недорого. Тел.: 099 08 34 091, 067 12 53 737.

● Продається різна с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, грунтофрези, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

● Продається різна с/г техніка: картоплесаджалки, картоплекопачки, картоплекомбайн, плуги, культиватори, дискові борони, грунтофрези, косарки, діжки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, грунтофрези, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 050 90 10 508, 099 19 79 367.

● Продається різна с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, грунтофрези, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 050 90 10 508, 099 19 79 367.

сінограбарки, обприскувачі, розкидачі міндобрив, сівалки, прес-підбирачі, зернозбиральні комбайні, трактор T-25. Тел.: 067 93 46 442, 095 15 53 666.

● Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісекі», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

● Продам трактор T-25 у доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 050 28 69 222, 097 14 20 540.

● Продається трактори T-25, МТЗ, зернозбиральні комбайні, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайні, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, гноерозкидачі, шлагати «Юта», грунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

● Продається кури-бройлери (2.2 — 2.5 кг, ціна 80 грн) та 21-денний підросток бройлера (35 грн). Тел.: 063 79 98 967, 096 81 89 711.

● Продається необрізні дошки (Любомльський район). Тел. 097 57 81 628.

● Продається дерев'яні вагонки з ялиці доброя якості, сходи з буку та комплектуючі до них. Недорого, можлива доставка. Тел.: 066 07 40 396, 067 94 80 197.

● Продам новий віз на гумовому ходу (Маневицький район). Тел. 098 38 30 544.

● Продам гребінки для збору чорници (виробник - Швеція). Тел. 098 64 31 463.

● Продам електродвигуни (7.5 x 3000 об./хв., 7.5 x 1500 об./хв., 2.2 x 709 об./хв.). Тел. 093 62 35 015.

● Продам вулики українські і даданівські (Рожищенський район). Тел.: 097 65 45 774, 099 52 96 806.

● Продається віз на гумовому ходу у доброму стані. Тел. 098 26 30 850.

● Продам вагу (500 — 1000 кг). Тел.: 066 70 60 709, 068 70 60 709.

● Продам пиломатеріали (сухі дошки, балки, крокви). Тел. 098 64 31 463.</

Футбол

«РЕАЛ» — ПРОТИ «ЛІВЕРПУЛЯ», ЗІДАН — ПРОТИ КЛОППА, РОНАЛДУ — ПРОТИ САЛАХА!

І все це у столиці України, на грандіозному футбольному святі життя під назвою «фінал Ліги чемпіонів»!!!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

26 травня Київ зі столиці України перетвориться на футбольну столицю усього світу! О 21.45 на полі НСК «Олімпійський» розпочнеться фінальний поєдинок Ліги чемпіонів сезону 2017/2018 років. За найпрестижніший клубний трофей битимуться іспанський «Реал Мадрид» та англійський «Ліверпуль». А Кріштіану Роналду та Мухаммед Салах в очному протистоянні з'ясуватимуть: хто ж із них «крутіший»!

«Реал Мадрид» — найтитулований європейський клуб, який має у своєму по-служному списку 12 (!!!) перемог у Лізі чемпіонів /Кубку чемпіонів/. Що там казати, лише у чотирьох попередніх сезонах «вершкові» тричі (у 2014, 2016, 2017 роках) здобували цей трофей — і знову боротимуться за нього!

«Ліверпуль» теж не в тім'я битий! «Мерсисайдці» п'ять разів володіли найпрестижнішим європейським клубним трофеєм (так само, як і «Баварія» та «Барселона»; окрім «Реала», більше лише в італійського «Мілана» — сім). Останній тріумф «Ліверпуля» датований 2005 роком — пам'ятаєте той дивовижний «камбек» у поєдинку з тим-таки «Міланом» Андрія Шевченка («Ліверпуль» відігрався, поступаючись 0:3 після першого тайму, і переміг у серії післяматчевих пенальті)?!

Нагадаємо, що «Реал Мадрид» у півфіналі здолав мюнхенську «Баварію» (2:1 і 2:2), а «Ліверпуль» у багато-щому на голи протистоянні залишив за бортом турніру італійську «Рому» (5:2 і 2:4).

Звісно, це ще й буде велике тренерське протистояння француза Зінедіна Зідана та німця Юрієна Клоппа. Зідан, звісно, молодець, але його успіхи в Лізі чемпіонів значною мірою зумовлені справді «королівським» добром гравців. Натомість Клопп вкотре доводить: досягти неабияких вершин можна не з настільки «топовим» клубом!

Кажуть, що в усьому Єгипті того травневого вечора не буде жодної людини, яка не дивитиметься телетрансляцію з Києва і не вболіватиме за свого «Короля»!

Ну а що вже казати про дуель португалця Кріштіану Роналду та єгиптянина Мохаммеда Салаха! Роналду впродовж своєї кар'єри виграв, здається, усе (окрім, звісно, Чемпіонату світу) і змусив стоячи аплодувати на свою адресу навіть тих, хто років 10—12 тому ще відверто глузував із «поведеного» на своїй зовнішності португальського метросексуала.

Натомість Салах — це щось абсолютно нове у сучасному футболі! Єгиптянин, який у нинішньому сезоні зазнавши всіх бразильців, разом зутих! Чого варте лише побиття рекорду результативності англійської Прем'єр-ліги! Кажуть, що в усьому Єгипті того травневого вечора не буде жодної людини (включно зі щойно народженими немовлятами!), яка не дивитиметься телетрансляцію з Києва і не вболіватиме за свого «Короля»!

Тим часом подейкують, що власники деяких столичних готелів уже запаслися великими лопатами, сподіваючись урвати якнайбільше гроши на великому

футбольному святі. Буцімто, ціни на номери в Києві в переддень та після матчу злетіли не в рази, в десятки разів! А тим, хто забронював «місце» за заздалегідь фіксованою ціною... тепер відмовляють під надуманими приводами!

Навіть наш Президент Петро Порошенко (а за ним і ціла низка наших чиновників) уже оголосив про готовність абсолютно безплатно прийняти в себе вдома кількох уболівальників!

Та й узагалі власники тих готелів хай надто не «закочують губу». Досвід Євро-2012 переконливо свідчить: абсолютно більшість футбольно-уболівальницької братії швидше перенооче на газоні з ящиком пива чи катаючись упродовж ночі і горланячи пісень у громадському транспорті, але 1000 євро за ніч у готельному номері нізащо не викладе!

Та й годі про тих «халуг»! Усі ми в передчутті величезного — і майже нашого — футбольного свята!!!

**ЩЕ ПРО СПОРТ
ЧИТАЙТЕ НА с.13
І НА САЙТИ
VOLYN.COM.UA.**

Музична хвиля

Фото tsn.ua.

Європу запалив містичний українець, але журі обрало феміністку з Ізраїлю

У столиці Португалії Лісабоні відгримів 63-й пісенний конкурс «Євробачення-2018», який феєрично відкрив наш учасник MELOVIN (Костянтин Бочаров). За оцінками журі та глядачів перемогу здобула 25-річна представниця Ізраїлю Нетта Барзілай (на фото вгорі)

Лариса ЗАНЮК

Тепер про нашого Melovina дізналися і за кордоном.

Учасник від України першим проніс національний прапор. А сцену він буквально запалив вогняним номером «UNDER THE LADDER». Це було неймовірно: з-під склепіння співак динамічно й феєрично постав на сцені, горіли сходинки і рояль, за яким MELOVIN грав і співав, що «без порозок немає перемог». Виступ був сильним і достойним. Але за нього проголосували лише двоє членів журі: Азербайджан — 6 балів та Молдова — 5, хоч за оцінкою телеглядачів (Азербайджан — 8, Білорусь — 12, Болгарія — 1, Вірменія — 4, Кіпр — 2, Чехія — 12, Македонія — 4, Франція — 4, Грузія — 8, Ізраїль — 7, Італія — 8, Латвія — 3, Молдова — 10, Чорногорія — 7, Польща — 12, Португалія — 4, Росія — 8, Сан-Марино — 5) наш MELOVIN отримав 7-ме місце, та в сумі вийшов 17-м серед 26.

Про що ж співала цьогоріч Європа? Про кохання і пошук любові (Німеччина, Литва, Австрія, Естонія), про розлуку (Швеція), дружбу (Іспанія), Італія — про теракти та те, що мирної бомби не існує, жартували Норвегія і Чехія, Болгарія зробила бомбезний номер, а перемога дісталася феміністичній композиції ізраїльтянки. Другу позицію в таблиці посів Кіпр з Елені Фрейра, яка танцювала з балетом на сцені у звабливому мерехтливому комбінезоні, 3-те місце дали Цезару Семпсону з Австрії.

До речі, за результатами голосування журі саме австрієць посідав найвищу позицію, але голоси телеглядачів переважили у

бік 25-річної представниці Ізраїлю Нетти Барзілай. Вона отримала 529 балів, з них від глядачів — 370. Виступ Нетти вирізнявся запальним номером, «курячими» танцями та надзвичайною впевненістю. У композиції «To You» («Грашка») співається: «Подивіться на мене — я прекрасне створіння, і мені плювати на всі ваши сучасні божества». «Я не твоя іграшка, дурний хлопчик», — такий її приспів.

Переможець минулорічного «Євробачення» Сальвадор Собral ще до початку конкурсу композицію Нетти Барзілай

Наш MELOVIN отримав 7-ме місце, та в сумі вийшов 17-м серед 26.

назвав жахливою, та за іронією долі мусив нагороджувати співачку. Щоправда, кришталевий трофей зламався в її руках майже одразу після вручення, і супервайзер конкурсу Йон Ула Санд на прес-конференції вручив їй ще один. За свою перемогу Нетти Барзілай подякувала ЛГБТ-спільноті, яка її активно підтримувала і учасницею якої вона є. Розповідають, що дівчина служила в ізраїльській армії та була відмінною в школі.

Андрій Данилко, який посів 2-ге місце на «Євробаченні-2007», розкритикував роботу суддів та припустив, що з'явилася якесь вказівка повернути конкурс у «стару Європу зі слов'янською частини».

ТзОВ «Газета «Волинь» п/р 2600805520122 КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЕДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 4 друк. аркуші **ПЕРЕДПЛАТНИ ІНДЕКСИ:** Волинь — 61136, Рівненщина — 61615 Реєстраційний номер КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р. Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж 38800.
Замовлення № 349.

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора

Ульєцький Василь Михайлович

Світлівська Галина Йосипівна

Руза Петро Макарович

Римар Микола Анатолійович

Наумук Сергій Васильович

Гарбарчук Костянтин Володимирович

Гарбарчук Костянтин Володимирович

Інформації

Козюпа Мирослава Павлівна

Соціального захисту

Сомова Євгенія Володимирівна

Економіки

Лісова Алла Степанівна

Головний художній редактор

Міщук Олександр Ярославович

Головний бухгалтер

Вдовиченко Тамара Федорівна

ВІДДІЛІ РЕДАКЦІЇ

Реклами і маркетингу

Борюк Сергій Іванович

77-07-70

Листів і зв'язків

із читачами

Снічук Христина Миколаївна

72-38-94

Приватних

оголошень

Тимощук Руслана Борисівна

72-39-32

Спеціальний кореспондент

Власюк Людмила Миколаївна

72-38-94

Фотокореспонденти

Філюк Олександр Миколайович

72-06-66

Дурманенко Олександр Олександрович

72-06-66

Освіти і культури

Занюк Лариса Віталіївна

72-38-94